

GLASILO

FILATELISTIČKOG DRUŠTVA „ZABOKY“

BROJ 4, PROSINAC 2007.

1. REGIONALNA FILATELISTIČKA IZLOŽBA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

KRAPINAPHILA 2007

05.12.2007.

12.12.2007.

FD ZABOKY

VARAŽDINSKI KLUB
KOLEKCIONARA

HFD ZRINSKI

IVANEČKI KLUB
KOLEKCIONARA

JE IZA NAS !!!

Izdavač: Filatelističko društvo „ZABOKY“
49210 ZABOK, Kumrovečka 1

Uredništvo: Željko STEFANOVIĆ, dipl.ing. - glavni urednik
Dr. Nenad JURANIĆ, - član
Vladimir TRŠINSKI, dipl.ing. - član
Ivan DRAŠKOVIĆ, dipl.ing. - član

Izlazi povremeno, prema potrebi FD „ZABOKY“-ZABOK.

SADRŽAJ:

Str. 3	KRAPINAPHILA 2007. JE IZA NAS !!!
Str. 15	IZ RADA DRUŠTVA: 24.11.2007. 49000 KRAPINA: 350 GODINA POSVEĆENJA FRANJEVAČKOG SAMOSTANA I CRKVE Sv. KATARINE 05.12.2007. 49000 KRAPINA: 1. REGIONALNA FILATELISTIČKA IZLOŽBA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE KRAPINAPHILA 2007 06.12.2007. 49000 KRAPINA: Sv. NIKOLA-DAN GRADA KRAPINAPHILA 2007 24.12.2007. 49210 ZABOK: BLAGOSLOVLJENA BADNJA VEČER
Str.40	NOVA IZDANJA POŠTANSKIH MARAKA: 01.12.2007. HRVATSKO MODERNO SLIKARSTVO 05.12.2007. NOVA GODINA
Str. 53	IZ FILATELISTIČKE POVIJESTI
Str. 57	SA SVJETSKIH AUKCIJA
Str. 65	OSOBITOSTI I GREŠKE NA MARKAMA REPUBLIKE HRVATSKE
Str. 69	RUBNE OZNAKE MARAKA REPUBLIKE HRVATSKE

KRAPINAPHILA 2007 JE IZA NAS!!!

Drag prijatelji filatelije!

Moram priznati da smo vjerojatno jedino mi koji smo direktno "krivi" za izložbu KRAPINAPHILA 2007 vjerovali kako će se izložba održati i usput se nadali kako na putu organizacije i održavanja izložbe neće imati većih problema.

Ne zamjeram nikome što u nas nije vjerovao, jer ovako nešto kao KRAPINAPHILA 2007 nije se već dugo organiziralo u Hrvatskom zagorju, a nas (mislim nas u FD ZABOKY) i nema baš neki impresivni broj.

No, s velik zadovoljstvom i olakšanjem mogu reći da je 1. regionalna izložba sjeverozapadne Hrvatske KRAPINAPHILA 2007 održana, i to upravo onako kako smo tu izložbu i zamislili.

Naravno, bilo je i sitnih problema, no najveći problem je bio, ne našom krivicom, skraćanje trajanja izložbe za više od 20 dana. Ako se sjećate, ili pogledate prethodni broj GLASILA (broj 3, studeni 2007.), izložba je bila planirana u vremenu od 5.12.2007. do 6.1.2008. Nažalost, zbog neusklađenosti tog termina sa već prije planiranim aktivnostima Srednje škole Krapina, za koje mi nismo znali, prilikom postavljanja izložbe saznali smo da naša filatelistička izložba mora završiti 12.12.2007. godine. To je prvenstveno značilo da odmah treba promijeniti logotip izložbe te promijenjeni logotip koristiti na svim planiranim izdanjima. Srećom, dotisak na cjelinama nije bio unaprijed napravljen pa je to izdanje (FD ZABOKY 27) izrađeno sa ispravnim logotipom. No, prigodna omoćnica uz prigodni žig Dana grada unaprijed je napravljena i na njoj je ostao stari logotip, onaj sa datumom 6.1.2008.

Još jedna promjena trebala se uraditi na prigodnim žigovima povodom Badnjaka i Sveta Tri Kralja, iz čijeg se prvotnog izgleda trebao izbaciti naslov izložbe KRAPINAPHILA 2007, jer skraćanjem izložbe ta dva žiga nisu imala direktne veze sa izložbom.

Dio VODIČA KROZ IZLOŽBU bio je unaprijed pripremljen i tiskan sa starim logotipom, no prilikom otvorenja izložbe trudili smo se da nam VIP gosti dobiju ispravni Vodič.

I to je to. Morate priznati nije puno.

Sve ostalo što smo planirali to se i ostvarilo, i dok ovo budete čitali svi izložci će već biti vraćeni izlagačima. No, ostati će nam samo još jedna obveza prema svim izlagačima, a to je dostava diploma i prigodnih medalja. Da, medalja!!! Svaki izlagač će uz diplomu za sudjelovanje dobiti i prigodnu medalju. Iako se ne radi o pravim prigodnim medaljama sa nazivom izložbe, već o spomen novčiću koji se otkiva u Neandertal pubu u Krapini, novčić s jedne svoje strane ima prikazan grb Krapine i s druge strane krapinskog pračovjeka, pa će tako svakog izlagača podsjećati na Krapinu i izložbu KRAPINAPHILA 2007.

Kako ovaj broj GLASILA izlazi malo kasnije nego što je to bilo planirano, a razlozi su u aktivnostima nakon izložbe koje je trebalo obaviti prije vraćanja izložaka izlagačima, u međuvremenu je detaljni opis događanja uz izložbu iz pera Ivana Draškovića već objavljen u HRVATSKOJ FILATELIJI, glasilu Hrvatskog filatelističkog saveza, pa smo se tako odmah pohvalili i malo široj zajednici.

Taj članak detaljno donosimo u nastavku.

**S otvorenja
1. regionalne filatelističke izložbe sjeverozapadne Hrvatske
sa međunarodnim sudjelovanjem
KRAPINAPHILA 2007.**

Na poticaj filatelističkih zanesenjaka, 10. ožujka 2007. održan je sastanak u Ivancu kojemu su prisustvovali: iz *Varaždinskog kluba kolekcionara* potpredsjednik Nikola Janjić, predsjednik filatelističke sekcije Željko Ređep i nositelj izdavačke djelatnosti Kluba Josip Jelenečki; iz Zaboka predsjednik Nadzornog odbora *Filatelističkog društva „Zaboky“* Vladimir Kovačiček i blagajnik Vladimir Tršinski; iz *Ivanečkog kluba kolekcionara* predsjednik Boris Krznar i članovi Darko Foder, Ivan Knežević i Silvestar Štefek, te dopredsjednik Boris Jagetić Daraboš. Također svoju podršku dali su i filatelisti iz Čakovca.

Odlučeno je da se započne s organiziranjem regionalnih filatelističkih izložbi na području sjeverozapadne Hrvatske s ciljem poticanja i promicanja filatelije kao opće društveno korisne aktivnosti, suradnje i druženja među filatelističkim društvima u regiji te suradnje i druženja svih ljudi.

Filatelističko društvo „ZABOKY“ organiziralo je regionalnu filatelističku izložbu sjeverozapadne Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem „KRAPINAPHILA 2007“ posvećenu 350. obljetnici posvećenja crkve i samostana Sv. KATARINE u Krapini, 100. obljetnici gimnazije u Krapini te Danu grada Krapine.

Regionalna filatelistička izložba sjeverozapadne Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem „KRAPINAPHILA 2007“ organizirana je kao prva u nizu regionalnih izložbi sjeverozapadne Hrvatske sa namjerom da postane tradicionalna izložba koja će se održavati svake godine i koja će s vremenom postati natjecateljska izložba.

Izložba je održana od 5.12.2007. do 12.12.2007. godine u prostoru *Srednje škole u Krapini* pod pokroviteljstvom Grada Krapine.

Uz održavanje izložbe načinjen je i reklamni plakat, koji je postavljen na mnogim mjestima u Krapini.

Filatelističko društvo
"Zaboky" organizira
pod pokroviteljstvom grada Krapine

1. Regionalnu filatelističku izložbu sjeverozapadne Hrvatske

(sa međunarodnim sudjelovanjem)

Od 5.12. do 12.12. u prostorijama
Srednje škole Krapina.
Otvaranje izložbe 5.12. u 14h

Učesnici:

Turistička Zajednica Krapinsko Zagorske županije
Pekarna Pekom
Neandertal Pub
Zlatna Škrinjica
Prijevoz Presečki
Ljekarne Zubić

Mediji koji će objaviti vijesti:

Radio Hrvatsko Zagorje - Krapina
Zagorski ist
Večernji list

Krapinaphila 2007

1.

Svečano otvaranje 1. regionalne filatelističke izložbe sjeverozapadne Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem „KRAPINAPHILA 2007“ započelo je u 14 sati pod sigurnom rukom voditeljice programa učenice 4. razreda Jelene Drndić.

Prvi se skupu obratio ravnatelj Srednje škole Krapina prof. Ivan Rozijan koji je u svom obraćanju rekao:

“Čast nam je i zadovoljstvo što se ova izložba događa upravo u danima koji su pred nama: Dan grada Krapine i obljetnice 100. godina Gimnazije u Krapini. Kao što su nastavnici zaljubljenici poučavanja tako su i filatelisti zaljubljenici skupljanja poštanskih maraka. Zbog svoje ljepote, tematike i raznolikosti koji obuhvaćaju sva područja ljudske djelatnosti, poštanske marke su veoma tražene i zanimljive velikom broju ljudi.

Srednja škola Krapina ovom izložbom u svojim prostorima omogućava obogaćivanje znanja koje nude poštanske marke u povijesnom, kulturnom i ekonomskom aspektu. U trenucima pripremanja proslave 100. godina rada Krapinske gimnazije i Dana grada Krapine, zahvaljujemo se *Filatelističkom društvu Zaboky* iz Zaboka na nesebičnom trudu i entuzijazmu kako bi približili široj javnosti Krapine svoju djelatnost.“

Zatim je učenica 2 razreda krapinske gimnazije Ana - Marije Belošević, govorila stihove Jože Antolića Hromčana „*Dišeća starina*“:

Ostalo je nekaj
kaj vmerlo još ni,
dišeća starina
kaj v nami živi.

I ni moči znati
kak tuj vse diši
i ni moči najti
ak' tuj nesmo mi.

Ves grunt je obdelan,
v dvorišču je red,
a vnogi su prešli
vu daleki svet.

Starinske nam hiže
neje tuj več.
Sprhli su trami,
poderla se peč.

Rojeni vu hiži
kaj tuj je več ni,
vu hiži domači
kaj v sercu nam spi.

V toj hiži starinski
je bilo navek
dece na tucet,
a negdar i prek.

Pridni kak čele
bili su gli
i starši i mlajši
Zagorci vsi.

Zgorela je sveča,
rastopil se loj.
Na foldušu svojem,
Tuj navek si svoj.

Ostalo je nekaj
kaj vmerlo još ni.
Ta duha domača
kaj vu nami živi.

Dišeća starina
kaj v sercu žari!

Potom se obratio predsjednik Hrvatskog filatelističkog saveza g. Ivan Librić:

„Dame i gospodo, gospodine gradonačelnice, gospodine ravnatelju, kolege i kolegice filatelisti. Jako mi je drago da se nakon mnogo vremena ponovo održava ovako velika izložba u Hrvatskom zagorju. Posebno mi je drago što je *Filatelističko društvo Zaboky* organizator ove velike izložbe regionalnog karaktera sjeverozapadnu Hrvatsku. Bez obzira kako gledali na filateliju, kako gledali na sabiranje maraka, filatelija je jedan veliki hobi, hobi milijun za ljudi u svijetu koje povezuje ljubav i prijateljstva. Kroz marke koje skupljamo promotori smo naše zemlje, naše države Republike Hrvatske. Zato svaka ova marka koju ćemo odavde poslati s prigodnim žigom bilo gdje u svijet, govoriti će o nama koji smo ovdje nazočni i izložbi koju ćemo otvoriti.

Posebno se zahvaljujem *Filatelističkom društvu Zaboky* na trudu oko omogućavanja ovog događaja. Želim da dobro pogledate izložbu i da se zainteresirate za filateliju. Bilo bi nam jako drago da se u Krapini ponovo osnuje filatelističko društvo kao jedan od članova „*Hrvatskog filatelističkog saveza*“.

Zatim je slijedilo recitiranje stihova Jože Antolića Hromčana „*Samo nekaj navek živi*“

Samo nekaj navek traje,
ravno z serca v serce ide,
samo nekaj kaj ne zgine,
kaj ni moči zgubiti nigde:
to je ona ljubav prava
kaj ju samo mati daje,
to je ljubav velka
kaj prek groba dalje traje.

I - zemla je naša mati,
dela svoje certe . . . kruge,
ravno z serca v serce ide:
jemle jene, daje druge.

Samo nekaj navek traje!

Potom se uzvanicima obratio krapinski gradonačelnik g. Josip Horvat koji je ujedno i otvorio izložbu:

„Dobro došli u Krapinu u ovom tjednu kada starodrevni grad Krapina, kako mi velimo „stara dama“ obilježava svoj dan: Dan grada i zaštitnika Sv. Nikolu.

Meni je drago što se u Krapini održava 1. regionalna filatelistička izložba. Ovo je jedna od manifestacija koju smo pripremali u ovome tjednu ne samo za građane Krapine nego i za sve goste koji dolaze u Krapinu. Zahvaljujem *Filatelističkom društvu „Zaboky“* koje je organiziralo jednu ovakvu izložbu kao i filatelističkim društvima iz regije. Na pomoć grada Krapine uvijek možete računati. Nadam se i podržavam inicijativu da ova izložba postane tradicionalna te se iduće godine opet ovim povodom okupimo u Krapini. Pozivam vas da zajedno pogledamo ovu izložbu.“

Time je 1. regionalna filatelistička izložba sjeverozapadne Hrvatske svečano otvorena. Regionalna filatelistička izložba sjeverozapadne Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem „*KRAPINAPHILA 2007*“ bila je izložba na kojoj su sudjelovali članovi filatelističkih društava i klubova s registriranim djelovanjem na području regije sjeverozapadna Hrvatske, i to:

- *Varaždinski klub kolekcionara,*
- *Ivanečki klub kolekcionara,*
- *Hrvatsko filatelističko društvo „Zrinski“ Čakovec,*
- *Filatelističko društvo „Zaboky“.*

Sudjelovanje na izložbi bilo je otvoreno za sve članove Hrvatskog filatelističkog saveza, kao i članove filatelističkih društava iz članstva FEPA i FIP, pa su tako da na izložbi sudjelovali i gosti, prijatelji filatelista iz:

- *Društva filatelista i numizmatičara Šibenik,*
- *Hrvatskog društva olimpijske filatelije i memorabilije Zagreb,*
- *Filatelističnog društva Maribor.*

Na 1. regionalnoj filatelističkoj izložbi sjeverozapadne Hrvatske s međunarodnim sudjelovanjem „KRAPINAPHILA 2007“ sudjelovalo je 35 izlagača (od kojih je 28 iz regionale ili 80%), koji su izložili ukupno 55 filatelističkih izložaka (od kojih je 46 iz regionale ili 83,6%). Sav filatelistički materijal izložen je u 84 izložbene vitrine (od toga 66 iz regionale ili 78,6%) i prikazan na 1.049 izložbenih listova (od kojih je 812 iz regionale ili 77,4%).

Sami izložci bili su podijeljeni u sljedeće razrede:

- Razred tradicionalne filatelije;
- Razred poštanske povijesti;
- Razred maksimafilije;
- Razred poštanskih cjelina;
- Razred razglednica;
- Razred tematske filatelije;
- Razred mladeži;
- Razred biljega, i
- Otvoreni razred.

U povodu otvorenja 1. regionalne izložbe sjeverozapadne Hrvatske, *Filatelističko društvo Zaboky* organiziralo je upotrebu prigodnog žiga te je izdalo dotisak na poštanskoj dopisnici. Ovo je prvo takvo izdanje (dotisak na cjelini) kluba, a inače 27. prigodno izdanje FD ZABOKY.

Središte pošta Krapina organiziralo je u prostoru Srednje škole Krapina istureni poštanski šalter *Poštanskog ureda 49 000 Krapina* s djelatnicom gđa. Veronikom Osredečki, gdje je bilo omogućeno poslati pisma, dopisnice i razglednice s upotrebom prigodnog i dnevnog poštanskog žiga.

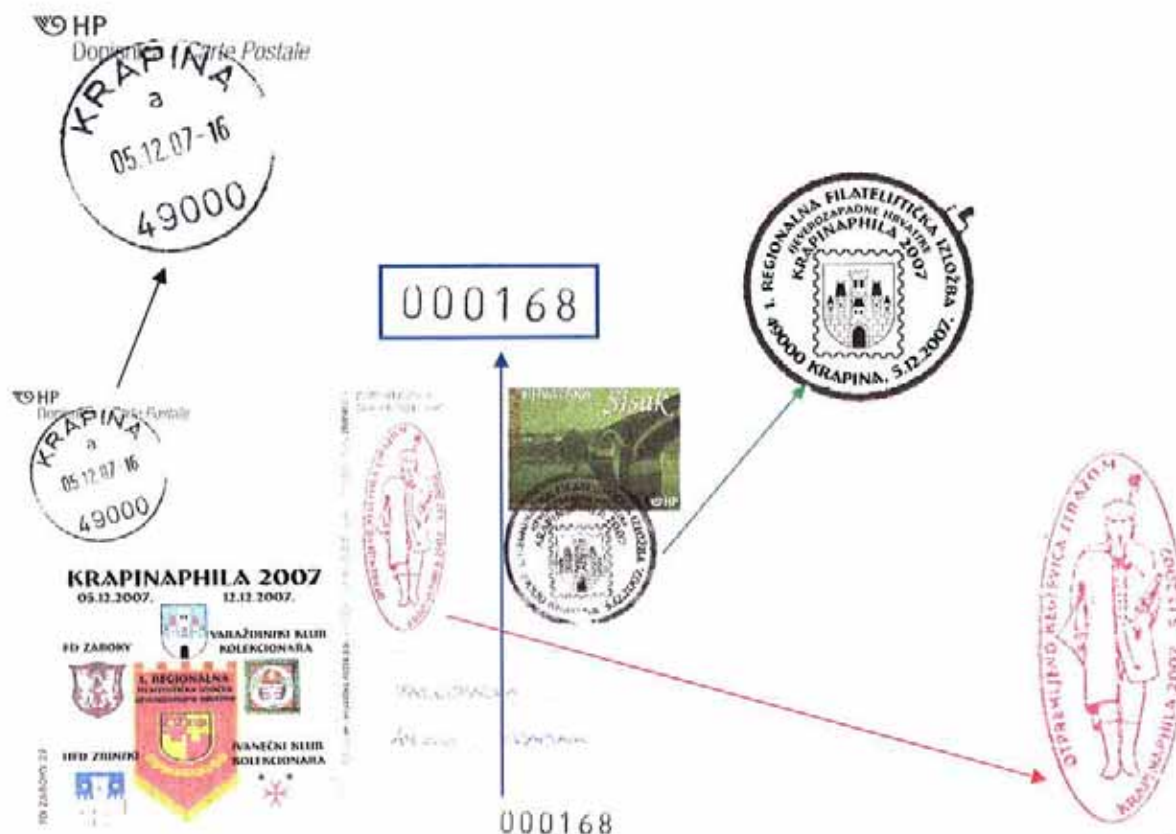

Sva pošta s izložbe skupljala se u posebnom poštanskom sandučiću na isturenom poštanskom šalteru.

Po zatvaranju prvog dana izložbe pripadnici povijesne postrojbe Hrvatske vojske „Keglevića straža”: Mario Drenški, Nikola Gajšak, Karolina Novak i Robert Strsoglavac izvršili su otvaranje poštanskog sandučića.

Na sve ubačene poštanske pošiljke udarili su ručni manipulativni filatelistički žig „OTPREMLJENO KEGLEVIĆA STRAŽOM – KRAPINAPHILA 2007” te izvršili numeraciju pošiljki.

Potom su sakupljenu poštu prenijeli kroz Park Matice hrvatske do poštanskog ureda 49 000 Krapina u Ulici Ljudevita Gaja.

Ukupno su ovim putem otpremljene 192 poštanske pošiljke.

Povijesna postrojba Hrvatske vojske „Keglevića straža” uključila se u manifestaciju u povodu obilježavanja 350. godišnjice Franjevačkog samostana Sv. Katarine koji se obilježio prigodnim žigom i prigodnom kovertom Filatelističkog društva Zaboky broj 26. Samostan je osnovan po zagovoru Ane – Marije Keglevića, supruge Sigismunda Erdödy, hrvatskog bana i njezinog brata Franje Keglevića, gospodara krapinskog kaštela, koji je ispunio njenu želju.

Idućeg dana, 6.12.2007, u povodu dana grada Krapine sv. Nikole bila je puštena u promet prigodna koverta broj 28. *Filatelističkog društva Zaboky*. Prigodni poštanski žig bio je u poštanskom uredu 49 000 Krapina gdje su ga vrijedne djelatnice Hrvatskih pošta, gđa. Vesna Cujzek i gđa. Suzana Poljak, udarile na sve poštanske pošiljke upućene tog dana iz poštanskog ureda 49 000 Krapina.

Kako organizacija ovakve manifestacije je nemoguća bez pomoći dobrih ljudi, od srca se zahvaljujemo:

- *Gradu Krapina*, koji se prihvatio pokroviteljstva nad izložbom
- *Srednjoj školi Krapina*, koja nam je ustupila izložbeni prostor
- Filatelističkim društvima na području sjeverozapadne Hrvatske
 - *Ivanečkom klub kolekcionara*
 - *Hrvatskom filatelističkom društvu „Zrinski“*
 - *Varaždinskom klub kolekcionara*

jer su prihvatili ideju o organiziranju regionalne filatelističke izložbe te sudjelovali na izložbi

- *Hrvatskom filatelističkom savezu*, jer je podržao organiziranje filatelističke izložbe, posudio izložbene vitrine te se tako aktivno uključio u organizaciju izložbe
- *Izlagačima* iz prijateljskih filatelističkih društava i klubova, koji su se svojim izlaganjem aktivno uključili u održavanje izložbe
- *Medijskim pokroviteljima*
 - *Radiju Hrvatsko zagorje – Krapina*
 - *Zagorskom listu*
 - *Večernjem listu-regionalno izdanje Zagorje*

jer su se prihvatili medijskog pokroviteljstva nad izložbom te u svoj medijski prostor uvrstili i informacije o ovoj izložbi

- Sponzorima, koji su novčanim i drugim prilozima pomogli organizaciju i održavanje filatelističke izložbe:
 - Krapinsko - zagorskoj županiji,
 - Turističkoj zajednici Krapinsko - zagorske županije,
 - Presečki grupa d.o.o.,
 - Gradskoj pekarnici Pekom d.o.o. Krapina,
 - Neandertal pub Krapina
 - Zlatna škrinjica Krapina,
 - Prijevoz Popović d.o.o. Zagreb
 - Ljekarne Zubić Krapina.

CRTICE IZ KNJIGE UTISAKA:

„Povodom obilježavanja Dana grada Krapine, vrlo bogata i lijepo pripremljena izložba. Zahvaljujem Filatelističkom društvu Zaboky na organiziranju 1. regionalne filatelističke izložbe.” (Josip Horvat, gradonačelnik grada Krapine)

„Organizatorima regionalne filatelističke izložbe KRAPINAPHILA 2007. najbolje želje za daljnji rad na promociji filatelije u regiji. Moram posebno pohvaliti izložbu, koja realno pokazuje domet filatelije regije i cijele Hrvatske.” (Ivan Librić, predsjednik Hrvatskog filatelističkog saveza)

„Dobro pripremljena i prezentirana izložba. Treba ih na području Zagorja raditi češće i sa što više žigova.”

„Hvala neumornim filatelistima što nam omogućavaju pogled u vremeplov filatelije i što otimaju zaboravu filatelističku baštinu.”

„Izložba je predivna i vrlo poučna za nas laike te dobivamo volju da se učlanimo u klub i saznamo neke detalje u pogledu skupljanja. Bravo!”

„Veoma lijepo i dojmljivo, širina i prepoznatljivost, fantastično prikazane razne teme. Svaka pohvala organizatorima.” (Josip Jelinečki, Varaždinski klub kolekcionara)

„U povodu Dana grada Krapine i filatelističke izložbe zahvaljujemo se na gostoprimstvu i lijepoj izložbi.” (Keglevićeva straža Kostel)

„Hvala neumornim filatelistima što su nam omogućuju pogled u vremeplov filatelije i što otimaju zaboravu bogatu filatelističku baštinu.”

„Svaka pohvala organizacijskom odboru na velikom trudu za organiziranje ovakve izložbe. Hvala svim izlagateljima koji su poslali svoje izložke za ovu izložbu koja će sigurno pridonijeti popularizaciji filatelije u gradu Krapini i okolici.” (Ivan Komar, tajnik Filatelističkog društva Zaboky)

I JOŠ NEŠTO:

Vidimo se na Regionalnoj natjecateljskoj filatelističkoj izložbi „ZABOKPHILA 2008”, te na Nacionalnoj natjecateljskoj filatelističkoj izložbi „KRAPINAPHILA 2009”.

Kako je to izgledalo prije otvorenja, najbolje pokazuju slijedeće fotografije:

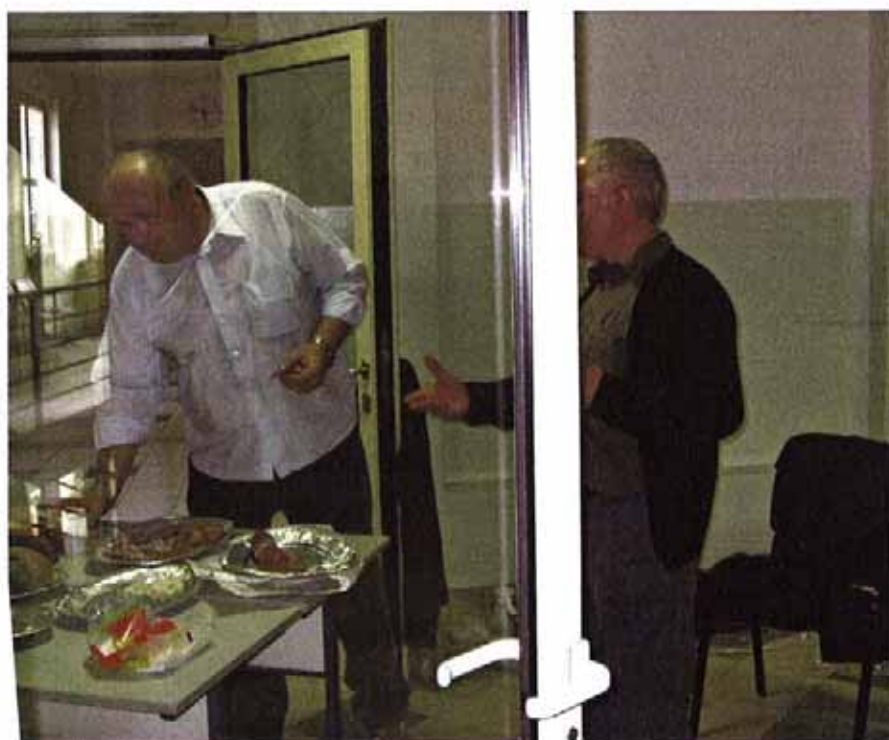
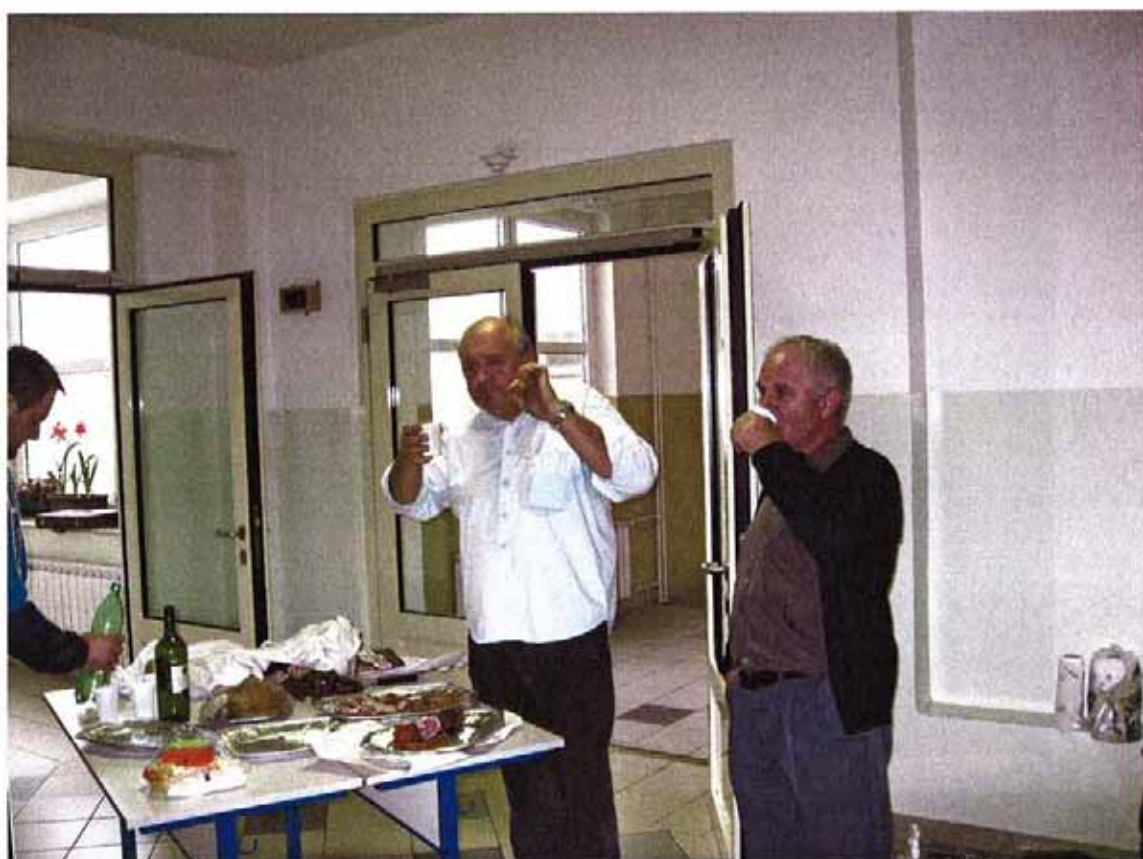

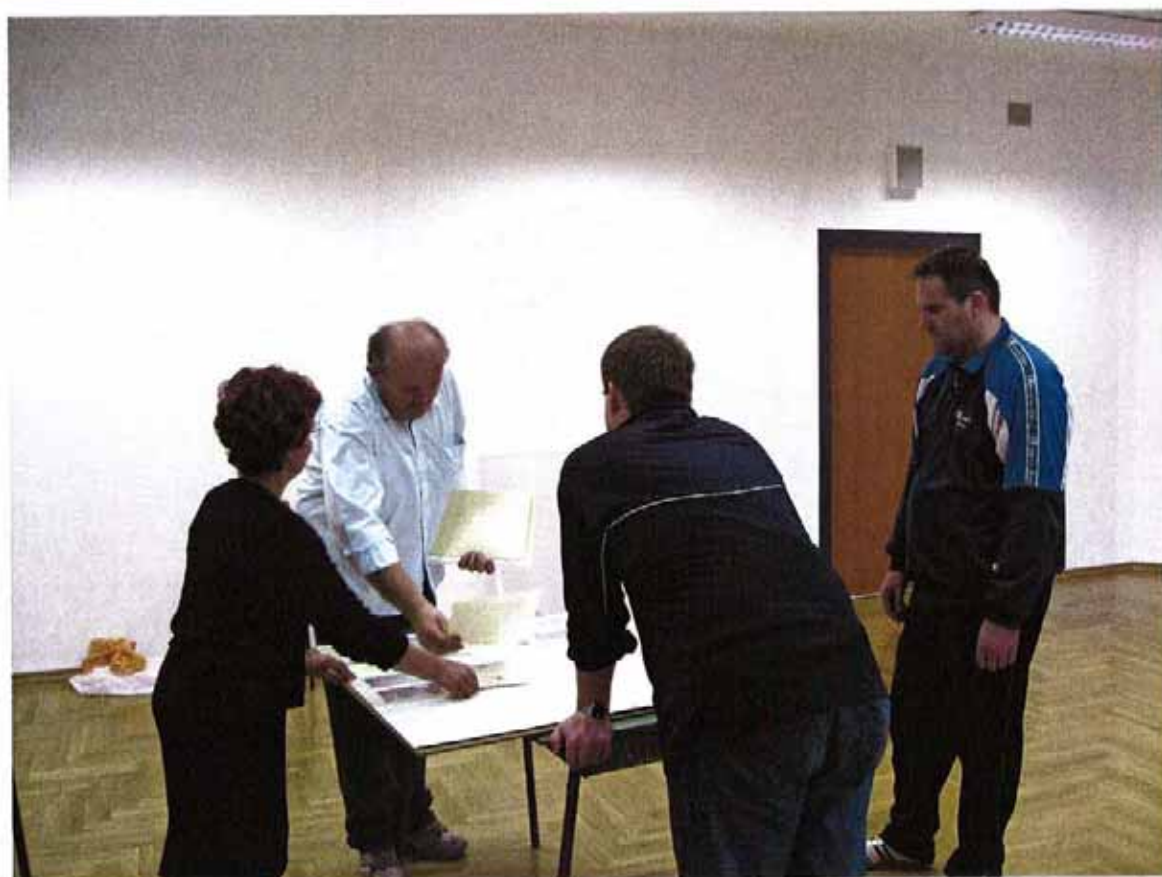

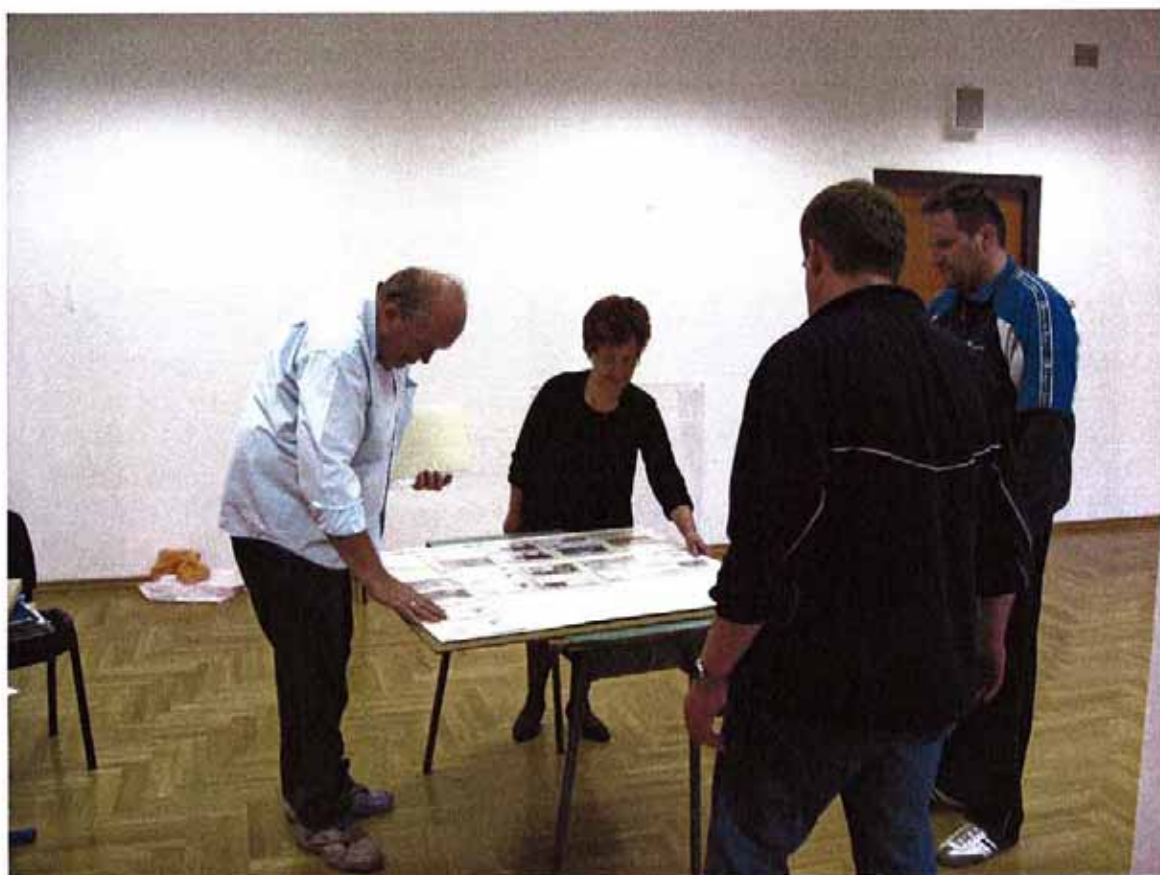

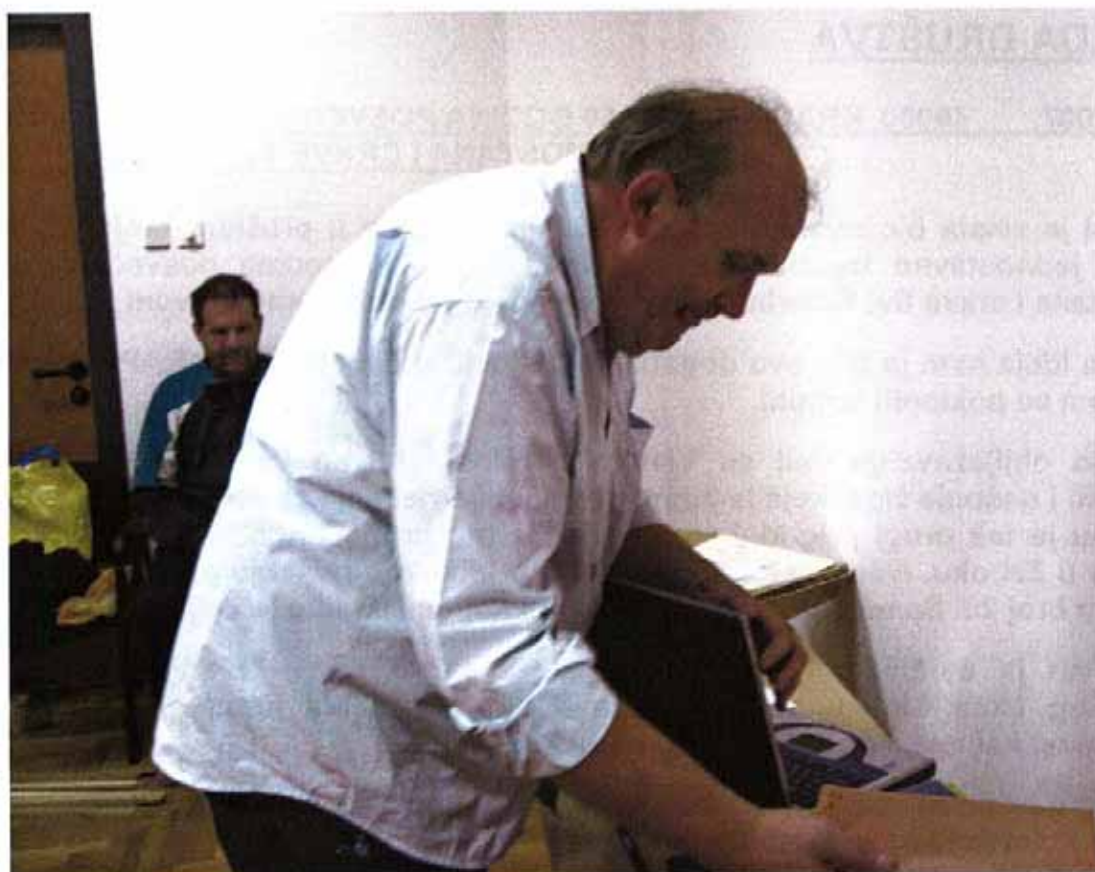

IZ RADA DRUŠTVA

**24.11.2007. 49000 KRAPINA: 350 GODINA POSVEĆENJA FRANJEVAČKOG
SAMOSTANA I CRKVE Sv. KATARINE**

Studeni je zaista bio mjesec pun događanja. Tako se u prošlom broju GLASILA u ovoj rubrici jednostavno izgubilo naše obilježavanje 350 godina posvećenja franjevačkog samostana i crkve Sv. Katarine u Krapini, pa ga evo opisujemo u ovom broju.

Prvotna ideja nam je bila ovo događanje uključiti u tijek izložbe KRAPINAPHILA 2007, no nisu nam se poklopili termini.

Ideju za obilježavanje dali su Vladimir Tršinski i Ivan Drašković. Ivan Drašković je napravio i rješenje žiga, koje je po meni najljepše rješenje za prigodni žig u prošloj godini. A to mu je tek drugi prigodni žig, prvijenac mu je bio prigodni žig povodom otvorenja bolnice u Zaboku. Ivan Drašković je odabrao i likovno rješenje prigodne omotnice, ovom prilikom broj 26. Samu omotnicu u potrebnoj količini izradio je Željko Stefanović.

Samostan je osnovan 1757. godine po zagovoru Ane – Marije Keglevića, supruge hrvatskog bana Sigismunda Erdödyja, i njezinog brata Franje Keglevića, gospodara krapinskog kaštela, koji je time ispunio njenu želju.

Stoga je u prigodnom poštanskom žigu povijesni obiteljski grb Keglevića. Na prigodnoj poštanskoj omotnici prikazana je oltarna slika iz crkve Sv. Katarine.

Kao i uvijek do sada, prikazujemo kako izgledaju pisma koja su stvarno prošla poštansko rukovanje te bila uručena primateljima, a na kojima je upotrebljen prigodni poštanski žig.

Da ne bi bilo sve predosadno, tog 26.11.2007. godine počeli smo postavljati filatelistički izložbu KRAPINAPHILA 2007. Pa kad smo već bili u Krapini, i u franjevačkom samostanu smo postavili filatelističku izložbu, istina skromnu, samo na tri vitrine s ukupno 45 izložbenih listova, no izložba je izložba.

Obzirom na prigodu, izložena su dva izložka: ALOJZIJE STEPINAC i SVETI OTAC PAPA IVAN PAVAO II, oba vlasništvo Ančice CAPEK. Izložba je trajala do 4.12.2007. godine, jer su i vitrine i izložci korištene za izložbu KRAPINAPHILA 2007.

Kako je to izgledalo prilikom postavljanja izložbe, pogledajte sa slijedećih fotografija:

Dotisak na poštanskoj cjelini bio je napravljen upravo s idejom da bi se te dotisnute cjeline mogle poslati sa isturenog poštanskog šaltera poštanskog ureda 49000 KRAPINA; koji se nalazio na samoj izložbi. Kako smo prethodno objasnili, sva pošta ubačena u taj poštanski sandučić prošla je posebno rukovanje i otpremu KEGLEVIĆA STRAŽOM.

No, među tom poštom nisu bile samo dotisnute cjeline, bilo je tu i uobičajene pošte, kao što su dopisnice, razglednice, pisma!

S logotipom izložbe KRAPINAPHILA 2007 izrađene su "americano" omotnice u kojima su slane pozivnice. Nekoliko tih omotnica preostalo je nakon slanja pozivnica kao višak, pa umjesto da se bace, poslane su s izložbe.

No, poštanske pošiljke su mogle biti predane i na normalnom šalteru poštanskog ureda 49000 KRAPINA, odakle su uobičajenim putem proslijeđene primateljima.

Još jedna interesantna podudarnost se dogodila na dan otvorenja filatelističke izložbe KRAPINAPHILA: izdana je prigodna poštanska marka NOVA GODINA.

Obzirom da je 5.12.2007. godine bio prvi dan uporabe te marke, ona je mogla biti iskorištena i u Krapini, uz prigodni poštanski žig KRAPINAPHILA 2007, čime je takvo pismo postalo zanimljivo i kao pismo prvog dana te marke. Jeste li uopće sumnjali da smo to napravili ?. I evo kako je to izgledalo:

Sve ovo još jednom pokazuje da u filateliji treba imati mašte. Jer uz malo mašte i kreativnosti moguće je u istoj prilici stvoriti različiti materijal, svatko prema svojim sklonostima i interesu sakupljanja.

06.12.2007. 49000 KRAPINA: Sv. NIKOLA-DAN GRADA KRAPINAPHILA 2007

I o ovoj akciji više manje sve je rečeno u prvom članku ovog GLASILO. Ostaje samo da, u skladu s našom tradicijom, spomenemo autora prigodnog poštanskog žiga i prigodne omotnice, ovaj puta FD ZABOKY 28 (Željko Stefanović) te prikazemo stvoreni filatelistički materijal, no iz onog što slijedi vidjeti ćete da to nije bilo uobičajeno.

Kada malo bolje pogledate sve tri omotnice, možete vidjeti da svaka omotnica ima dva nadnevna žiga, od kojih je jedan prekrižen. Onaj prekrižen nosi datum 06.02.2007. i vrijeme 16h, što objašnjava cijelu stvar: prilikom postavljanja nadnevnog žiga, a postavljanje se vrši ručno, došlo je do greške pa je za mjesec postavljena oznaka 02 umjesto ispravne oznake 12. Kako je greška ustanovljena još u poštanskom uredu prije otpreme, neispravni žig je prekrižen od strane poštanskog službenika te je još jednom upotrijebljen dnevni žig, ovaj puta s ispravnim nadnevkom.

Ne znam koliko je materijala poslano tog dana i kada je točno greška ustanovljena, no sav materijal koji sam ja slao ima ovu manipulaciju ispravke nadnevnog žiga. A to je otprilike 25 pisama.

Moguće je da postoji nešto materijala koji je poslan prije moga, na kojem nije uočena greška na nadnevnom žigu. Imate li takvu pošiljku, javite nam se, vrlo rado ćemo objaviti sliku takvog materijala. No, bitno je reći da je sav materijal iz poslijepodnevne smjene, jer po naljepnicama je vidljivo vrijeme 14:27, 14:32, 14:34. Isto tako, na svom materijalu je upotrijebljen nadnevni žig s oznakom "c".

No, isto tako je poznato da sav ostali materijal, koji je poslan tijekom prijepodnevnog smjene, ima samo dnevni žig sa ispravnim nadnevkom. Na tom materijalu potrijebljen je nadnevni žig s oznakom "d", što nas i navodi da se radi o dvije različite smjene.

Pa evo, prikazujemo i taj materijal!

24.12.2007. 49210 ZABOK: BLAGOSLOVLJENA BADNJA VEČER

I o ovoj akciji više manje sve je rečeno u prvom članku ovog GLASILO. Ovaj žig je trebao biti dio filatelističkih aktivnosti na izložbi KRAPINAPHILA 2007, no kako je trajanje izložbe skraćeno, žig je ostao izvan izložbe.

Bez obzir na tu činjenicu, uporaba žiga je ishoda i žig je korišten 24.12.2007. godine na poštanskom šalteru 49210 ZABOK.

U skladu sa našom tradicijom spominjemo autora prigodnog poštanskog žiga i prigodne omotnice, ovaj puta FD ZABOKY 29 (Željko Stefanović) te prikazujemo stvoreni filatelistički materijal.

Prikazujem vam i vjerojatno unikatno pismo, koje nakon što je preporučeno poslano iz ZABOKA, nije preuzeto u vremenu od 5 dana od prvog pokušaja uručenja. Po isteku tih 5 dana, u prijemnom poštanskom uredu upotrijebili su ručni dvoredni manipulativni žig „OBAVJEŠTEN NIJE PODIGAO POŠILJKU“ te rukopisno napisali „Natrag 49210 Zabok“, pretpostavljajući da je adresa pošiljatelja u Zaboku, obzirom da je pismo poslano iz Zaboka. No, adresa pošiljatelja je u Zagrebu, pa je u slijedećem koraku neki drugi poštanski službenik crvenom kemijskom olovkom prekrizio tekst „Natrag 49210 Zabok“ i rukopisno napisao „10000 ZAGREB“ te strelicom uputio na adresu pošiljatelja sa stražnje strane pisma. No, ni to nije sasvim točno, jer poštanski broj pošiljatelja je 10040 ZAGREB!!

Ako se sjećate, spomenuli smo da je u jednom trenutku izrađena i velika omotnica, formata A5, sa logotipom izložbe KRAPINAPHILA 2007, u kojoj su sponzorima i izlagačima dostavljani VODIČ KROZ IZLOŽBU i ostali propagandni materijali vezani uz izložbu. Iako je A5 format izuzetno nespretan i zbog svoje veličine potpuno neprikladan za filatelističke svrhe (kako tako veliko pismo prihvatljivo montirati na izložbeni list??), ipak nisam mogao odoliti i ne iskoristiti barem jednu takvu omotnicu i za ovaj prigodni žig.

I još jedan interesantni podatak: pogledate li pažljivije prigodnu omotnicu FD ZABOKY 29 vidjeti ćete da smo čestitali Božić 2008. Mala greška u brzini izrade materijala! No, bar možemo reći da smo prvi koji su čestitali BOŽIĆ 2008. i to godinu dana unaprijed.

NOVA IZDANJA POŠTANSKIH MARAKA

1.12.2007. HRVATSKO MODERNO SLIKARSTVO

Dana 1. prosinca 2007. godine HRVATSKA POŠTA d.d. izdala je nove prigodne poštanske marke iz serije HRVATSKO MODERNO SLIKARSTVO. Izdane su tri marke, nominale 2,80 kn, 5,00 kn i 5,00 kn, u nakladi od 100000 serija.

Marke prikazuju slike „Savski pejzaž“ Branka Šenoa iz 1910. godine, „Bridgeport“ Ivana Benkovića iz 1914. godine te „Pegazov vrt“ Ferdinanda Kulmera iz 1981. godine.

Evo što o markama i njihovim autorima donosi prospekt koji prati izdanje:

BRANKO ŠENOA (1879. – 1939.) zapažena je slikarska ličnost čije djelovanje počinje u osvit prošloga stoljeća te neprekidno traje sve do kraja tridesetih godina. Na hrvatskoj likovnoj sceni pojavljuje se kao osoba široke kulture i zagovornik slikarskoga kontinuiteta. O njemu je opće prihvaćeno mišljenje kao o osobnosti koja ostvaruje konzistentan umjetnički opus bez velikih oscilacija, ne priklanjajući se radikalnom modernitetu vremena. Takva se prosudba uglavnom svodi na slikarsko-grafički segment njegova opusa, pretežito u žanru vedute. Takav je opus formalno stilski svrstavan u idealizirani realizam, pa je na taj način i do sada prepoznavano Šenoino djelo. Šenoa se u literaturi spominje kao pripadnik kruga «šarene zagrebačke škole», pod utjecajem Ivekovića i Crnčića. Njegova likovna ostavština: slikarstvo, crteži, grafike, scenografske skice i projekti, upućuju nas na dinamičnog i kreativnog intelektualca, instituciju hrvatske građanske kulture prve polovine prošloga stoljeća. Studij povijesti umjetnosti (diplomirao je 1905., a doktorirao 1912.) i imenovanje konzervatorom Zemaljskog povjerenstva za čuvanje umjetničkih spomenika u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji (do 1920.) zasigurno će u njegovim djelima pokrenuti i oblikovati njegov spomenički i urbani vedutizam. Šenoina putovanja bila su povezana i s istraživačkim impulsom povjesničara umjetnosti. Bavljenje scenografijom (od 1904.) i interes za scensku literaturu profilirat će ga kao scenografa Hrvatskog narodnog kazališta te dovesti do položaja intendant (1935.). Godine 1924. imenovan je načelnikom Umjetničkog odjela Ministarstva prosvjete u Beogradu, a 1931. izabran je za dopisnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Rana slikarska djela prikazuju ovog autora kao pripadnika plenerističkog načina slikanja, odnosno kao nastavljača skupine okupljene oko Vlahu Bukovca krajem 19. stoljeća. Bio je osobito zaokupljen pejzažom, koji se u hrvatskoj likovnoj umjetnosti najprije afirmira preko Ferde Kovačevića, Menci Crnčića, Emanuela Vidovića te potom Branka Šenoa. Putujući uz Savu, Dravu, kao i za vrijeme boravka u Turopolju, Šenoa pronalazi inspiraciju u ladanjskim, riječnim i seoskim motivima (Savski predio, 1910.). Dvadesetih godina Šenoa riječne pejzaže zamjenjuje morskim: tako nastaje ciklus vezan uz njegove boravke u južnoj Dalmaciji, koristeći se motivima najčešće s Korčule i Pelješca (Orebić, Sv. Ilija s mora, Krk s istoka). Njegova slikarska dionica završava ciklusom krajolika iz Gorskog kotara koji nastaje potkraj slikarova života. Riječ je o djelima manjega formata koja je Šenoa namjeravao izložiti kao zaseban ciklus, no ta je ideja ostala neostvarena. Osobit segment njegova stvaralaštva čine vedute starih hrvatskih gradova (Zagreb, Samobor, Osijek...). Dok na pojedinim platnima pejzaž tretira pleneristički, druga

su riješena monokromno. Veliki formati vezani su uz narudžbe gradskih ustanova, tako da se i danas većina tih djela nalazi u reprezentativnim prostorima gradova. Iako se u ranoj fazi bavio pretežito pejzažom i vedutom, slikarski interes Branka Šenoe bio je usmjeren i na portret i na animalističke teme, premda jako rijetko (Dva konja na paši, Nasta u ležaljci). Realistične i objektivno prikazane spomenike hrvatske kulture donosi u ciklusu akvarela i crteža tušem koje je bilježio putujući s Đurom Szabom, fiksirajući ih na papir i suprotstavljajući ih tako propadanju (Kaptol, Lohor, Mali Tabor). Nezaobilazno je kod ovoga «najzagrebačkijeg» slikara spomenuti i grafički opus koji se kronološki i tematski može podijeliti u nekoliko većih cjelina: Stari Zagreb (1914. – 1918.), Stari Osijek (1916.), Stara zagrebačka katedrala (1926. – 1935.), Brodogradilište u Korčuli (1934.), Stari Zagreb II (1934. – 1936.). Nezamislivo je ne spomenuti i njegovo scenografsko djelovanje, pa tako 1909. postaje prvim službeno postavljenim scenografom. Do toga doba u kazalištu su djelovali, tzv. «kazališni slikari». U Zavodu za povijest književnosti, kazališta i glazbe očuvano je petnaest scenografskih radova, većinom kostimografija, Branka Šenoe (Wagnerov Ukleti Holandez, Zajčev Nikola Šubić Zrinski, Evgenij Onjegin Čajkovskoga). Širina disciplinarnih okušavanja, ali i visoka kulturna razina djelovanja Branka Šenoe zaslužuje cjelovitu obradu i odgovarajuće povijesno vrednovanje. Ovaj se autor s podjednakim uspjehom ogledao u slikarstvu, grafici, likovnoj pedagogiji, povijesti umjetnosti te konzervatorskoj djelatnosti i tako ispunio veliku ulogu u važnoj epohi hrvatske kulture i umjetnosti.

Prerana smrt IVANA BENKOVIĆA (Rečica kraj Karlovca, 12. travnja 1886. – Chicago, 23. listopada 1918.), rani odlazak u Ameriku (1912.) te njegova opredijeljenost za crtačke tehnike predstavljaju tri glavna razloga zbog kojih je ovaj talentirani ilustrator, grafičar i slikar dugo vremena bio zaboravljen i zanemaren. Nakon djetinjstva provedenog u rodnom mjestu Rečici te gimnazijskog školovanja u Karlovcu studirao je na Višoj školi za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. Njegovi profesori Bela Čikoš Sesija i Menci Clement Crnčić odredili su njegovo rano formativno razdoblje, posebice Crnčić koji je kod mnogih svojih učenika razvio sklonost za crtačko i grafičko izražavanje. Završivši školovanje s izvrsnim uspjehom i pohvalama, na preporuku Ise Kršnjavog dobio je stipendiju za usavršavanje u Beču, gdje je boravio tri mjeseca 1911. godine. Već početkom 1912. godine dobio je stipendiju za usavršavanje u Parizu, koju je željno iščekivao. U Parizu se susretao i družio s Miroslavom Kraljevićem, Mihovilom Krušlinom, Ivanom Meštrovićem i ostalima. Druženje s Miroslavom Kraljevićem moglo je ostaviti traga u njihovoj zajedničkoj sklonosti i gotovo neutaživoj težnji da sav vidljivi svijet pretvaraju u crtež, da se ruka danomice neprestano usavršava u crtačkoj vještini, u prikazima motiva pariških buleva i kavanskih kokota te konačno i u određenoj srodnosti njihovih crtačkih izraza, posebice u duhovitim, odnosno u elementima bliskim karikaturi. Ovo relativno kratko druženje (Benković boravi u Parizu od veljače do srpnja 1912.) rezultiralo je izvrsnim Kraljevićevim portretom Ivana Benkovića koji se nalazi u Modernoj galeriji u Zagrebu. Iz Benkovićevih autobiografskih bilježaka doznaje se da je u Parizu stavio težište na unutarnje usavršavanje te da je većinu pariških radova uništio. U listopadu 1912. godine otvorio je u Ulrichovu salonu svoju jedinu izložbu priređenu za života u Zagrebu, oženio se Marijom Anger te je četiri dana poslije sa ženom oputovao u Ameriku. Ondje se obratio za pomoć Nikoli Tesli koji ga je preporučio udruženju Hrvatski savez i novinama Hrvatski svijet, za koje radi na osnovi nekoliko narudžaba. Nakon toga počinje intenzivnije raditi kao ilustrator u časopisima te izrađivati reklame za trgovine. Početkom 1915. godine preselio se u Chicago i otvorio studio kao «dizajner, ilustrator i karikaturist». U to vrijeme izrađivao je ilustracije za narodne pjesme: Kraljevića Marka nadmudrila djevojka i Smrt Smail-age Čengića. Konačno je 1917. godine uspio dobiti stalno radno mjesto u mjesečniku Extension Magazine, a istodobno je surađivao u različitim novinama gdje je najčešće objavljivao karikature. Tek počela karijeru prekinula je epidemija, tzv. španjolske groznice. Umro je u 32. godini života. Za života nije mnogo izlagao. Tek posmrtno izložbe povremeno podsjećaju na Benkovićev likovni dar. U Samoboru je 1968. godine priređena memorijalna izložba u povodu pedesete obljetnice njegove smrti, a 1992. godine retrospektivna izložba u Gradskom muzeju u Karlovcu. To su bile prigode kada je stručna i šira javnost mogla upoznati Benkovićevo djelo koje ga prije svega izdvaja kao vrsnoga crtača i nadarenoga grafičara. U sadašnjem stalnom postavu Moderne galerije u Zagrebu izložene su njegove dvije slike:

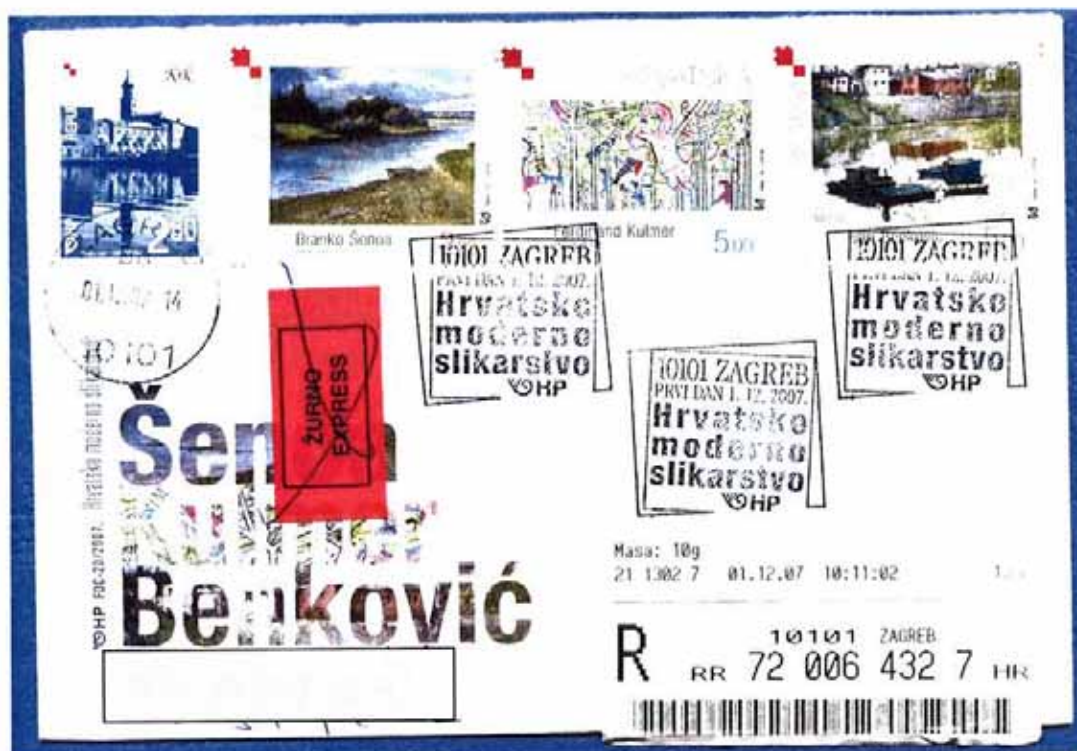
Chicago, nastala oko 1914., i Bridgeport, iz 1914. godine. Na obje slike uočljiv je Benkovićev dar za pronalaženje neobičnih kutova promatranja motiva te profinjena skala tonova i treperave, guste mreže poteza. Zanimljiv je i svojevrsan reklamni plakat koji je načinio za vlastitu promidžbu u Americi, a na kojem se deklarira kao «dizajner, ilustrator i karikaturist». To ga obilježava kao skromnog i svjesnog posvećenosti području primijenjenih umjetnosti, prije svega grafičkoj industriji, a ujedno je i jedna od prvih, ako ne i prva reklama te vrste nastala rukom jednoga likovnog stvaratelja iz Hrvatske.

Jedan od najkarizmatičnijih i najosobenijih hrvatskih umjetnika 20. stoljeća neosporno je slikar FERDINAND KULMER (Cap Martin, Francuska, 29. siječnja 1925. – Zagreb, 11. studenog 1998.). Česte stilsko-motivske mijene, «rukopis u stalnomu kretanju» (G. Xurigera) počesto su u prošlosti zbunjivale tumače njegova opusa, ali danas je nedvojbeno da je taj fenomen posljedica ingeniozna i lucidna vitalizma, a ne tek signal za razigrana umjetnika koji se ne može zaustaviti na jednome mjestu. Djetinjstvo obilježeno čestim putovanjima s roditeljima po svijetu urezalo je u slikarovu mentalnu riznicu dovoljno slika i impresija za kasnije umjetničko djelovanje. Godine 1942. upisuje se u Budimpešti na Akademiju za likovne umjetnosti, 1945. vraća se u Zagreb, a 1946. godine nastavlja studij na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti u klasi Omera Mujadžića i Đure Tiljka. Godine 1950. diplomira slikarstvo nakon «specijalke» kod Tiljka te postaje suradnikom Majstorske radionice Krste Hegedušića. Od tada počinje Kulmerov virtuozni uspon i sazrijevanje koje će u pedesetim godinama obilježiti faza fovizma (Matisse, Dufy), a priklanjanje apstrakciji i oduševljenje za materiju i informel na prijelazu u šezdesete godine. Godine 1961. postaje asistent Krste Hegedušića iz crtanja akta na Akademiji likovnih umjetnosti, mnogo izlaže po Europi (Pariz, London, Beč, Nizozemska, Belgija, Italija, Mađarska), a 1969. godine postaje članom galerije «Forum» u Zagrebu. Nakon faze kaligrafije u drugoj polovini šezdesetih godina, polovinom 1970-ih godina počinje svoju slavnu cik-cak fazu žestokoga kolorita koja će trajati sve do 1983. godine, paralelno s neoekspresionističkim i postkubističkim natruhama, likovima iz heraldike i životinja. Godine 1980. postaje suradnikom Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (od 1988. izvanredni član), a u slikarstvu intenzivira ciklus slika mitološkog i heraldičkog sadržaja u maniri aktualna postmodernog vraćanja u manirističku stilizaciju. Mit o Kulmeru kao izvanserijskom slikaru danas mogu prepoznati i potvrditi mlađi naraštaji umjetnika i povjesničara umjetnosti jer neopterećeni prošlošću raspoznavamo kako se Kulmerov opus – u nekim segmentima daleko ispred svojega vremena – harmonično uklapa u recentne tendencije svjetskog slikarstva. Jedno od takvih bezvremenih djela svakako je velika kompozicija Pegazov vrt, čiji bismo nastanak prema elementima stila teško mogli odrediti da sam slikar nije upisao godinu slikanja. Opora tekstura slike jasno nagoviješta odjek informelna tretmana materije, dok dramatičnost kompozicije i stilizacija radnje govore u prilog neoekspresionističkom revivalu. Mogli bismo redati metaforična i simbolička čitanja likova životinja na slici, ali čini se važnijim isticanje egzistencijalne tjeskobe umjetnika koji se umjesto slikanja ljudskog lika okreće životinjskom raju i mitološkim bićima. Nikada ne bježeći od nanosa povijesti slikarstva, Kulmer se u Pegazovu vrtu istodobno vratio paleolitskim ugrebavanjima sirovih znakova i dao znakovitu popudbinu mladom naraštaju hrvatskih slikara koji upravo sada stupaju na likovnu scenu.

Kako je to uobičajno, izdavanje maraka pratila je i prigodna omotnica prvog dana te prigodni poštanski žig prvog dana, koji je, već standardno uz ovakva izdanja u kojima je nekoliko različitih tema i autora, krajnje neinteresantan.

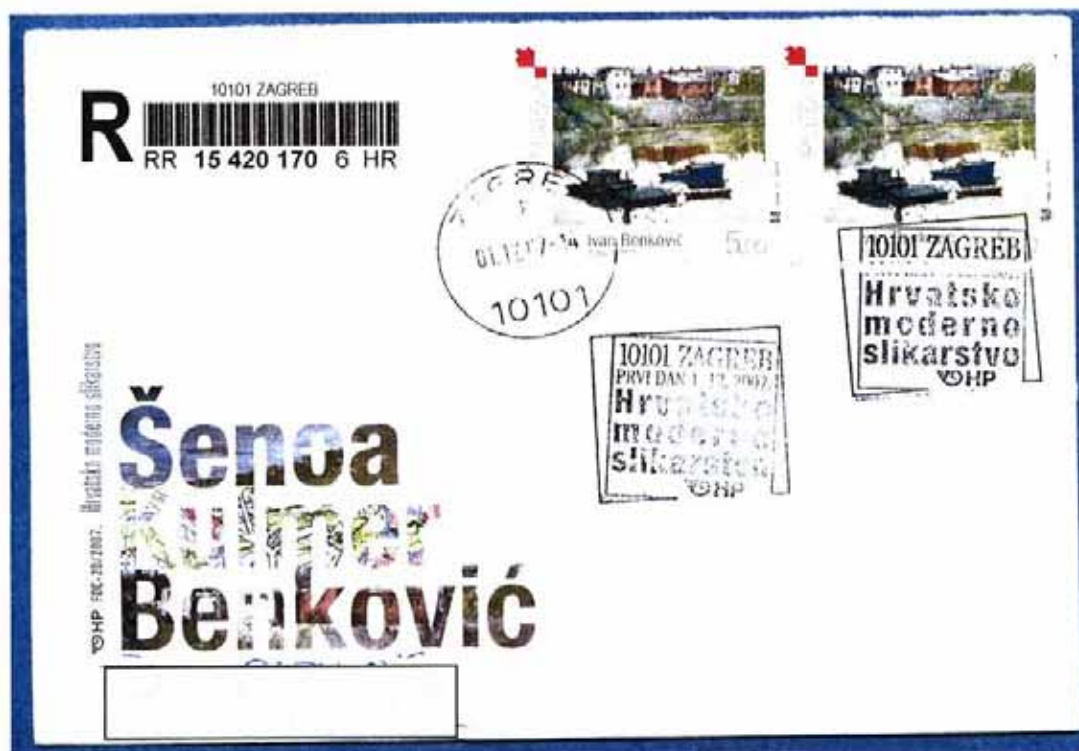
I uz ovo izdanje prikazujemo vam jedan mogući pristup filateliji i pismima prvog dana:

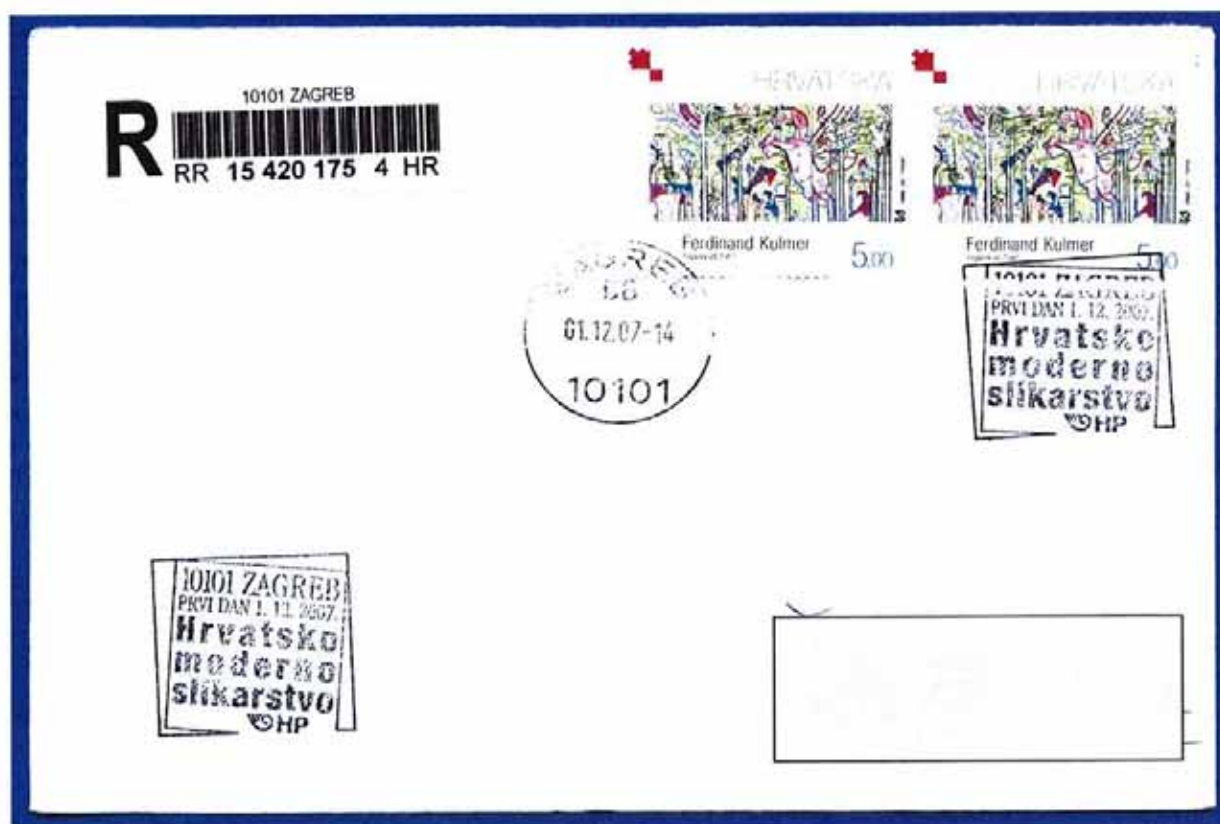
Pisma prvog dana s cijelom serijom „Hrvatsko moderno slikarstvo“, poslana preporučeno žurno, s ukupnom poštarinom od 17,20 kn, od toga poštanskim markama plaćeno 15,60 kn, a ostatak od 1,80 kn naplaćen strojno.

Pisma prvog dana samo s markom „Branko Šenoa-Savski predio“ iz serije „Hrvatsko moderno slikarstvo“, poslana preporučeno, s ukupnom poštarinom od 10,00 kn, od toga poštanskim markama plaćeno 8,40 kn, a ostatak od 1,60 kn naplaćen strojno.

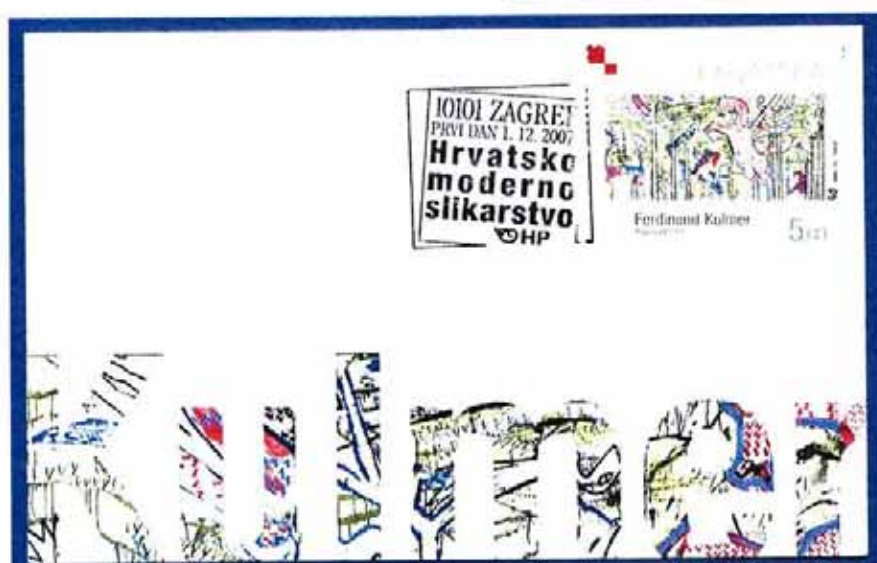

Pisma prvog dana samo s markom „Ivan Benković-Bridgeport“ iz serije „Hrvatsko moderno slikarstvo“, poslana preporučeno, s ukupnom poštarinom od 10,00 kn, koja je u cjelosti plaćena poštanskim markama.

Pisma prvog dana samo s markom „Ferdinand Kulmer-Pegazov vrt“ iz serije „Hrvatsko moderno slikarstvo“, poslana preporučeno, s ukupnom poštarinom od 10,00 kn, koja je u cjelosti plaćena poštanskim markama.

Uz marke i prigodnu omotnicu prvog dana u prodaji su bile i atraktivne maksimum karte:

5.12.2007. NOVA GODINA

Dana 5. prosinca 2007. godine HRVATSKA POŠTA d.d. izdala je novu prigodnu poštansku marku NOVA GODINA. Marka je nominale 1,80 kn i izdana je u nakladi od 300000 komada.

Marka je rezultat natječaja HRVATSKE POŠTE „Kreiraj marku bajnu i osvoji nagradu sjajnu“, koji je proveden u svim hrvatskim osnovnim školama. Natječaj je organizirala Hrvatska pošta u suradnji s Hrvatskom poštanskom bankom, Agencijom za odgoj i obrazovanje, Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa te medijskim pokroviteljem Večernjim listom.. Akcija je urodila izvrsnim rezultatom jer je zaprimljeno ukupno 4078 radova iz 404 osnovne škole diljem Hrvatske. Među njima bilo je i radova učenika osnovnih škola iz Krapinsko-zagorske županije i nadamo se da ćemo uskoro imati prigodu te radove prikazati i širem krugu javnosti.

Prvu selekciju prispjelih radova obavilo je stručno povjerenstvo na čelu s višom savjetnicom za likovnu kulturu i umjetnost, nakon čega je Povjerenstvo za izbor motiva, likovnih i grafičkih rješenja poštanskih maraka Hrvatske pošte d.d. odabralo pobjednički rad.

Tako je za pobjednički rad odabrano likovno rješenje Vedrana Damjanovića-Maglice, učenika 3. razreda Osnovne škole „Gjuro PILAR“ iz Slavonskog Broda.

Evo što o ovoj marci donosi prospekt koji prati izdanje:

Motiv: Anđeo okružen snježnim pahuljama i zvijezdama Zna se što je Božić: sabrana radost obiteljskog stola, prozorska opna koja dijeli (naše) vrijeme od (svačije) povijesti, spremnost da jedni drugima budemo volovi i magarci i da svoj dah upotrebljavamo za grijanje bliskih bića, skrušena bistrina kojom zlato slamice pod novorođenim djetetom prepoznavamo kao pravo bogatstvo... Božićni anđeli opominju nas da je gloria in excelsis, a zemlji dotle dolikuje skromnost i mir. Teško bi bilo ne primijetiti da je Nova godina ne samo nešto posve drugo, nego, štoviše, i nešto suprotno. Osobno vrijeme baš teži da se slije s općom povijesti, stol se obično traži izvan kuće i dijeli s brojnjima, a bogatstvo bliješti sjajem srebra i zlata, od pravoga do surogata... Nova je godina bučna i šarena, zahuktana i jureća, gejzir svjetlosti za naivne oči. Ona je vrijeme zadnjeg ubrzanja, ona je egzorcizam prolaznosti. Okrutno se radujemo istjecanju stare godine, kao da odbacujemo domaću životinju koja nam je služila do iznemoglosti.

Jer nakon nje dolazi carevo novo ruho, nešto mlado, novo, svježije, otvoreno svakom očekivanom dobru. I zaista, bez obzira što u tom paroksizmu nestajanja con brio ima nešto bezumno, neko dobrovoljno zasljepljenje, neki rasplesani izazov za condition humaine, Nova je godina blagdan povjerenja u šansu. Sve počinje ispočetka. Ispod zasniježene mahovine zemlju već probijaju kukurijeci. U tišini zaspalog dana nakon neprospavane noći čuje se kako ptičja nožica dodiruje granu. Ili ljudska noga kotrlja limenku. Sve je otvoreno. Sve se može dogoditi. Sve se može popraviti. Kao da smo s novom godinom i mi novi, kao da opet možemo biti djeca. A djeca dakako

spajaju blagdane, ona bi da blagdan bude svakoga dana, pa i anđele angažiraju još od Božića sve do zadnje svijeće Svijećnice. I anđeli, s nebeskim dopuštenjem, dobrohotno rasipaju prave zvjezdice, da bude manje surogata na svijetu. Nova je godina, makar u pomaku, blagdan cijeloga globusa. Valjda zato što se svaki život opire prolaženju i svaki se želi obnovljati. I Hrvatska pošta ove je godine zaposlila jednog anđela koji portretiran dječjom rukom, uz suradnju ruke umjetnice Sanje Rešček, vitla zvjezdice i rasipa novogodišnja obećanja. Pomozimo mu da ih ispuni.

U nastavku vam prikazujemo i ostale radove koji su ušli u uži izbor, a među kojima ima još interesantnih rješenja koja također zaslužuju da se nađu na poštanskoj marci. I ne zaboravite, autori učenici osnovne škole!

U svakom slučaju hvala vrijedna akcija, za koju se nadamo da neće ostati usamljeni primjer te da će se još koji puta ponoviti.

I uz ovo izdanje prikazujemo nastali filatelistički materijal:

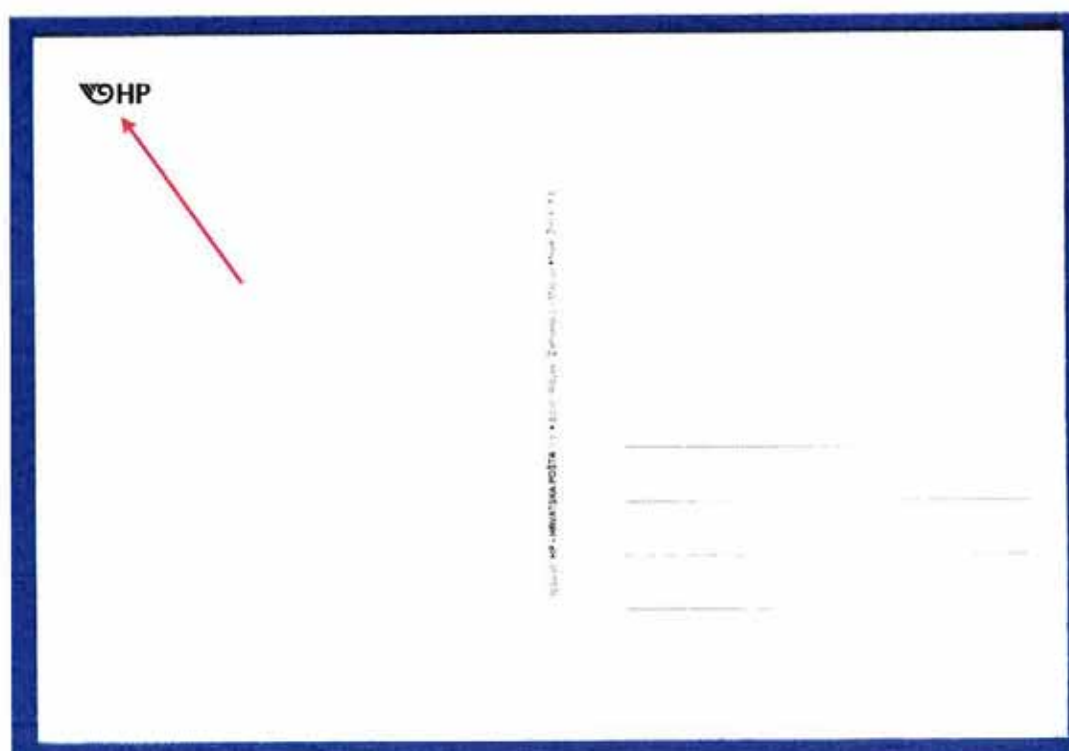

Pisma prvog dana samo s markom „Nova godina“ poslana preporučeno, s ukupnom poštarinom od 10,00 kn, od toga poštanskim markama plaćeno 5,40 kn, a ostatak od 4,60 kn naplaćen strojno.

Uz ovo izdanje prigodne poštanske marke treba spomenuti da se u poštanskom uredu 10101 Zagreb dijelila prigodna čestitka (?) s identičnim motivom kao na marci, što je samo po sebi nametalo izradu maksimum karte, i to u idealnoj kombinaciji: s identičnim motivom na čestitki, marci i žigu.

Interesantni podatak koji prati ovu čestitku je činjenica da je ona izdanje HRVATSKE POŠTE, što je vidljivo na stražnjoj strani čestitke!

IZ FILATELISTIČKE POVIJESTI

„ICE HOUSE COVER“

Prije nešto više od dvije godine, točnije 4. siječnja 2006. godine, dogodila se rijetka situacija: nakon više od 38 godina nakon što je ukradena i netragom nestala pojavila se omotnica koja je svjetski raritet. I ne samo svjetski raritet, već stvarno jedinstvena omotnica.

Radi se o tzv. „ice house“ omotnici, jedinoj poznatoj omotnici sa američkom markom 90c izdanja 1869. godine koja prikazuje predsjednika Abrahama Lincolna. Njezina vrijednost? Neprocjenjiva !!

Svjetska filatelistička javnost s oduševljenjem je popratila ponovni pronalazak omotnice, jer smatralo se da je nepovratno izgubljena.

A priča je počela davne 1873. godine.

Naime, 8. kolovoza 1873. godine pismo je iz Bostona poslano Jamesu H. Bancroftu u Calcuttu, Indija. U adresi se spominje i krajnje odredište „East Indies“, otočje nedaleko Indije. U adresi se također spominje i „Ice House“, kao dodatni opis odredišta primatelja pisma. Iz tog dodatnog opisa u adresi je i neslužbeno ime omotnice.

Pismo je frankirano sa jednom markom 90c Abraham Lincoln (Scott 122), te dodatno sa markom 10c Thomas Jefferson (Scott 150) i markom 12c Henry Clay (Scot 151), čime je jedino poznato pismo sa markom 90c Abraham Lincoln izdanja 1869. godine. Iako po slici, nažalost jedino nam je na raspolaganju bila crno-bijela reprodukcija omotnice, u vrlo jadnom stanju, uključujući i marke na njoj (čak je i marka 90c potrgana i popravljana, a marka 10c čak originalno ni ne pripada ovom pismu već je rekonstrukcija marke koja je skinuta s pisma), na zamišljenoj aukciji vjerojatno bi postigla rekordnu cijenu za neku američku omotnicu.

Upotrijebljenim markama plaćena je četverostruku tarifu 28c za ½ unce za Indiju, preko Brindisija –Italija, u ukupnom iznosu od 1.12 \$. Američki udio u navedenoj tarifi bio je $4 \times 4c = 16c$, dok je preostalih $4 \times 24c = 96c$ pripalo Velikoj Britaniji.

Povijest pisma također je dramatična.

Pismo je, izgleda, otkriveno prije 1. svjetskog rata, a nađeno je u vreći materijala koji je istočnjačkom lučkom trgovcu prodao mornar, koji je taj materijal nabavio u Indiji. U vreći je bilo nekoliko manje egzotičnih pisama te mnogo papira. Kada je pronađeno pismo je već bilo poderano, na pismu je bila samo marka 12c Henry Clay, dok su ostale marke vremenom otpale s pisma. Marka 90c Abraham Lincoln nađena je među materijalom u vreći, a oblik pronađene marke te njezin žig idealno su se poklapali sa ostacima na pismu. Druga nedostajuća marka nažalost nije pronađena u vreći, a trgovac je shvatio da se radi o 10c Thomas Jefferson te je nakon dužeg traženja uspio naći primjerak koji se dovoljno dobro uklopio u cjelinu pisma te tako rekonstruirao originalni izgled.

Činjenica da je pismo rekonstruirano bila je poznata svim vlasnicima tog pisma. Posljednja javna prodaja pisma bila je 1943. godine, kada se navodi kao lot broj 175 na aukcijskoj prodaji zbirke Philipa B. Philpa koju je organizirala aukcijska kuća J.C. Morgenthau & Co. u vremenu od 12-14. travnja te godine. Procijenjena vrijednost pisma bila je 1000 \$, što je za to vrijeme bio pristojni iznos. Na toj aukciji za nekih 300-400 \$ kupuje je J. David Baker, veliki sakupljač američke poštanske povijesti 19. stoljeća koji tijekom 50-ih i 60-tih godina prošlog stoljeća stvara spektakularnu zbirku američke poštanske povijesti XIX stoljeća. Tijekom 1967. godine od ukupne zbirke stvara posebnu selekciju sa najboljih 250 omotnica.

Početkom prosinca 1967. godine tako selektirana zbirka, uključujući i „ice house“ omotnicu, ukradena je iz sefa u Bakerovom domu. (Interesantno je da su iste noći u Indianapolisu ukradene još dvije izuzetne filatelističke zbirke). Tijekom kasnijih godina zbirka je pronađena, no u njoj su nedostajale dvije omotnice: „ice house“ je jedna od njih. Pronađena zbirka nije vraćena Bakeru, jer zbirka je bila osigurana, a Baker se naplatio od osiguravajućeg društva nekoliko mjeseci prije nego što je zbirka ponovno otkrivena. Osiguravajuće društvo zbirku nije željelo prodati Bakeru, već je zbirka 1978. godine prodana putem aukcije organizirane od aukcijske kuće Robert A. Siegel Auction Galleries za više od 770.000 \$. U cijeloj priči vlasnik zbirke je prošao najgore: svi ostali uključeni u priču, i osiguravajuće društvo i aukcijska kuća, zaradili su puno više.

No, kako je to u većini američkih priča, sada kada je omotnica pronađena nije sasvim jasno čije je vlasništvo nad omotnicom. Izgleda da se Baker tijekom nagodbe sa osiguravajućim društvom uspio izboriti za povrat „ice house“ omotnice ukoliko se ona ikada pronađe.

Osiguravajućem društvu je takva nagodba odgovarala jer se tako očito smanjila isplata štete, a već tada se sumnjalo da će se pismo ikada pronaći, odnosno da je marka 90c vjerojatno skinuta s pisma i prodana kao rabljena marka. Situaciju posebno komplicira činjenica da je od trenutka ponovnog pronalaska „ice house“ omotnice osiguravajuće društvo koje je isplatilo odštetu već tri puta prodano, pa se pojavilo i nekoliko odvjetnika koji kroz te prodaje i kupovine osiguravajućeg društva polažu pravo na omotnicu.

I na kraju informacija kako je „ice house“ omotnica pronađena:

4. siječnja 2006. godine u Chicagu u filatelističku trgovinu Stamp King vlasnika Charlesa Berga ušao je stariji par s tri omotnice koje su pronašli čisteći kuću preminulih daljnjih rođaka, interesirajući se o njihovoj vrijednosti. Prva omotnica koju su pokazali bila je bezvrijedna, poderana po pola, druga je bila nešto uobičajeno. No, kada su vlasniku filatelističke trgovine pokazali treću omotnicu, njemu se svijet vjerojatno okrenuo naopačke. Nije bilo teško prepoznati tako poznato pismo, no vlasnik je znao za davnu krađu te je odmah pozvao policiju. Nakon ispitivanja u policiji par koji je donio „ice house“ omotnicu pušten je bez podizanja bilo kakve optužbe, jer je policija zaključila da nisu pojma imali o čemu se u cijeloj priči radi.

Otkuda takva rijetkost uporabe marke 90c Abraham Lincoln?

Pa sama marka je rijetka po sebi, jer davne 1869. godine, kada je ta marka izdana, 90c je bio veliki iznos i poštarina tog iznosa značila je poštansku pošiljku velike težine na veliku udaljenost.

Uz ovu marku, i ostale marke izdane kao dio tzv. Pictorial (slikovnog) izdanja 1896. godine, vezano je još nekoliko zanimljivosti.

To izdanje prvo je dvobojno američko izdanje! Dotadašnje američke marke sve redom su bile jednoboje, dok su čak četiri marke, (15c, 24c, 30c, 90c), iz ovog izdanja dvoboje! Za to izdanje prvi puta su upotrijebljeni slikovni motivi, čak tri marke imaju slikovne motive, (15c, 24c, 30c), za razliku od dotadašnjeg isključivog korištenja motiva dotadašnjih predsjednika. No, i tri marke iz ovog izdanja koriste i dotadašnje uobičajeno rješenje portreta predsjednika. Marke ovog izdanja promijenile su i dotadašnji format marke: marke su manje, skoro kvadratnog oblika, tako da je šest vrednota maraka, (1c, 2c, 3c, 6c, 10c, 12c), štampano u tiskarskim arcima od 300 maraka, (dva šalterska arka po 150 maraka), dok su preostale četiri vrednote (15c, 24c, 30c, 90c), štampane u uobičajenim arcima od 200 maraka. Marke prikazuju slijedeće motive: 1c (Franklin), 2c (poštanski jahač na konju), 3c (vlak sa parnom lokomotivom), 6c (Washington), 10c (patriotski motiv orla raširenih krila iznad štita), 12c (parobrod SS Adriatic), 15c (iskrcavanje Kolumba), 24c (potpisivanje Deklaracije o nezavisnosti), 30c (patriotski motiv orla raširenih krila iznad štita, isti motiv kao na marci od 10c, samo dvobojan), 90c (Lincoln).

U nastavku prikazujemo izuzetne primjerke svih ovih maraka, povadene po aukcijama aukcijske kuće Siegel Auction Galleries !

Uz ovo izdanje ima još mnogo zanimljivosti, no o njima u drugim prilikama.

I ne, marka 15c nije greškom prikazana dva puta. Obzirom na razlike u dizajnu marke ovoj marci dodijeljena su dva katalogska broja, pa zato i prikaz dvije, samo na prvi pogled, identične marke.

SA SVJETSKIH AUKCIJA

Prosinac je uobičajeno vrijeme za dvije velike aukcije na našim prostorima.

Aukcijska kuća BARAC & PERVAN, koja je svakako najveća filatelistička aukcijska kuća u Hrvatskoj, ali koja je izrasla i u jednu od možda dvije najjače aukcijske kuće u regiji, barem što se tiče filatelije, organizirala je ove godine ukupno sedmu aukciju, četvrtu filatelističku.

Aukcija je održana 1. prosinca 2007. godine u dvorani „Katedrala“, uz prisustvo pedesetak aktivnih sudionika.

Ovogodišnja filatelistička aukcija BARAC & PERVAN imala je i "strašnu" najavu: još tijekom izložbe CROATICA 2007 predstavljen je katalog aukcije i njegova naslovnica: pismo, putovalo preporučeno i žurno, frankirano markama 6 din i 4 din GUTMAN provizorija te dodatno markom 1kn drugog provizorija sa SHG „perfinom“ svjetski je raritet!

Pismo je bilo 354. predmet aukcije, s početnom cijenom od 1000 €. U burnom i uzbudljivom nadmetanju, GUTMAN pismo prodano je za 1600 €, čemu treba dodati i aukcijsku proviziju od 20%. Moram priznati da nisam vodio bilješke o najvišim postignutim cijenama za objekte hrvatske filatelije, ali mislim da ovakav rezultat konkurira za najvišu cijenu postignutu za neko pismo hrvatske filatelije, ali i za najvišu cijenu postignutu za neko pismo iz perioda NDH.

I još jedan podatak. Ponosni kupac je pisac ovih redova, a pismo ćete moći vidjeti kao dio izložbene zbirke „Poštanske tarife NDH: 1941-1945“ prvo na izložbi ALPE-ADRIA 2008, a onda i na izložbi ZABOKPHILA 2008.

Slijedeći interesantni objekt na ovoj aukciji bilo je pismo frankirano sa tri marke međimurskog provizorija (0,50 kn, 1kn, 1,50 kn) upućeno 15. travnja 1941 iz Varaždina u Zagreb. Poznata je priča zašto je provizorno izdanje čakovečkog porijekla slano iz Varaždina. Poznata je i sva kontradikcija vezana uz ovo izdanje, uključujući i službeno nepriznavanje ovog izdanja. No, činjenica je da ovo izdanje postoji, da se na pismima koja su putovala pronalazi vrlo rijetko, pa stoga nije bilo ni iznenađujuća početna cijena: 380 €, kao ni konačna cijena nakon također burne licitacije: 480 €, naravno uvećano za aukcijsku proviziju.

Kao i prethodno pismo, i ovo pismo je u posjedu pisca ovih redova i uskoro će biti izloženo.

Nepravедno bi bilo spomenuti još neke objekte sa ove izložbe, koji su postigli iznenađujuće visoke cijene:

Marka „jubilarnog“ izdanja 2 kn sa tipičnom greškom „naušnice“ na osnovnoj marci te tipičnom greškom „otvorena 0“ u datumu, sa početnom cijenom od 480 € prodana je po isključnoj cijeni od 1000 €.

Isto tako, marka „jubilarnog“ izdanja 2 kn sa tipičnom greškom „madež na uhu“ na osnovnoj marci, sa početnom cijenom od 280 € dogurala je do isključne cijene od 1000 €.

Kompletan ministarski album „za ratne invalide“, naklade 25 albuma, sa početnom cijenom 1900 € prodan je po isključnoj cijeni od 2400 €.

Za ovaj ministarski album zna se da je bio u posjedu pok. Damira Blagojevića, koji ga je prije nekoliko godina kupio kod jednog našeg uvaženog filatelističkog trgovca.

Međunarodna paketna karta, za paket iz inozemstva upućen logorašici u logor Lobor Grad, jedini takav poznati dokument, s početnom cijenom od 380 €, prodan je po isključnoj cijeni od 1200 €.

Četverac banjalučkog provizornog izdanja sa tipičnom pogreškom „obrnuto K umjesto H“ na donjoj lijevoj marci, sa početnom cijenom od 400 €, prodano je po isključnoj cijeni od 800 €.

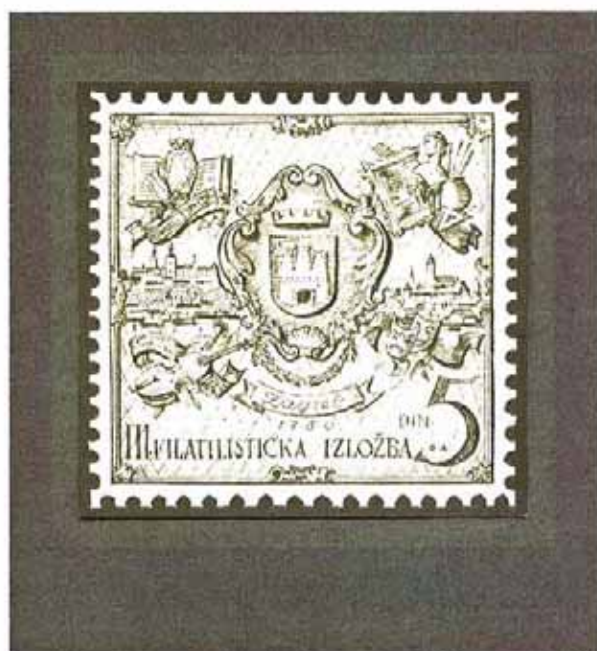
Prethodni rezultati pokazuju da period NDH postaje izuzetno popularan.

Tu izjavu svakako potkrepljuje rezultat koji su postigla dva neprihvaćena Anotoninijeva predložka za marku povodom III. Filatelističke izložbe održane 1943. godine (prihvaćena i izdana marka je poznati DOLAC).

Ovaj predložak je, s početnom cijenom od 800 €, prodan uz isključnu cijenu od 1100 €.

Ovaj prikazani predložak, s početnom cijenom od 800 €, prodan je uz isključnu cijenu od 900 €.

Probe i probni otisci postaju sve više interesantni na hrvatskom filatelističkom tržištu, naravno posebno ako su autorizirani, dakle popraćeni originalnim potpisima gravera. Tako su se na ovoj aukciji pojavila i četiri Seizingerova probna otiska s pojedinačne čelične ploče izdanja „Zrinski i Frankopani“, svaki popraćen s Zrinjsčakovim atestom.

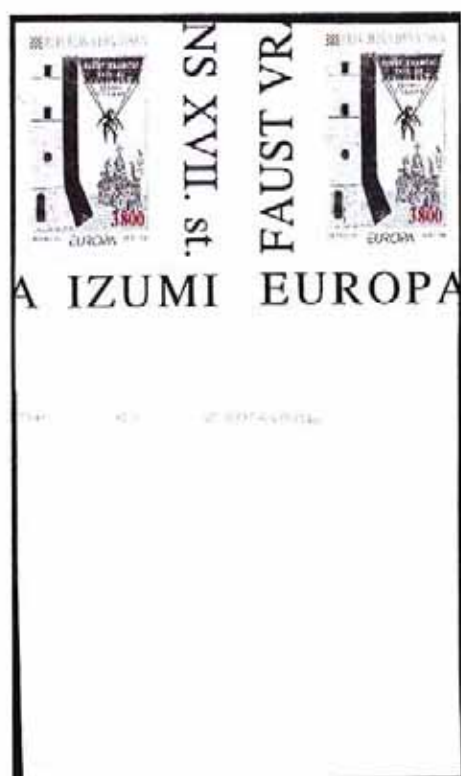

Svaki od ovih probnih otisaka u zelenoj boji, s početnom cijenom od 280 €, prodan je za isključnih 400 €.

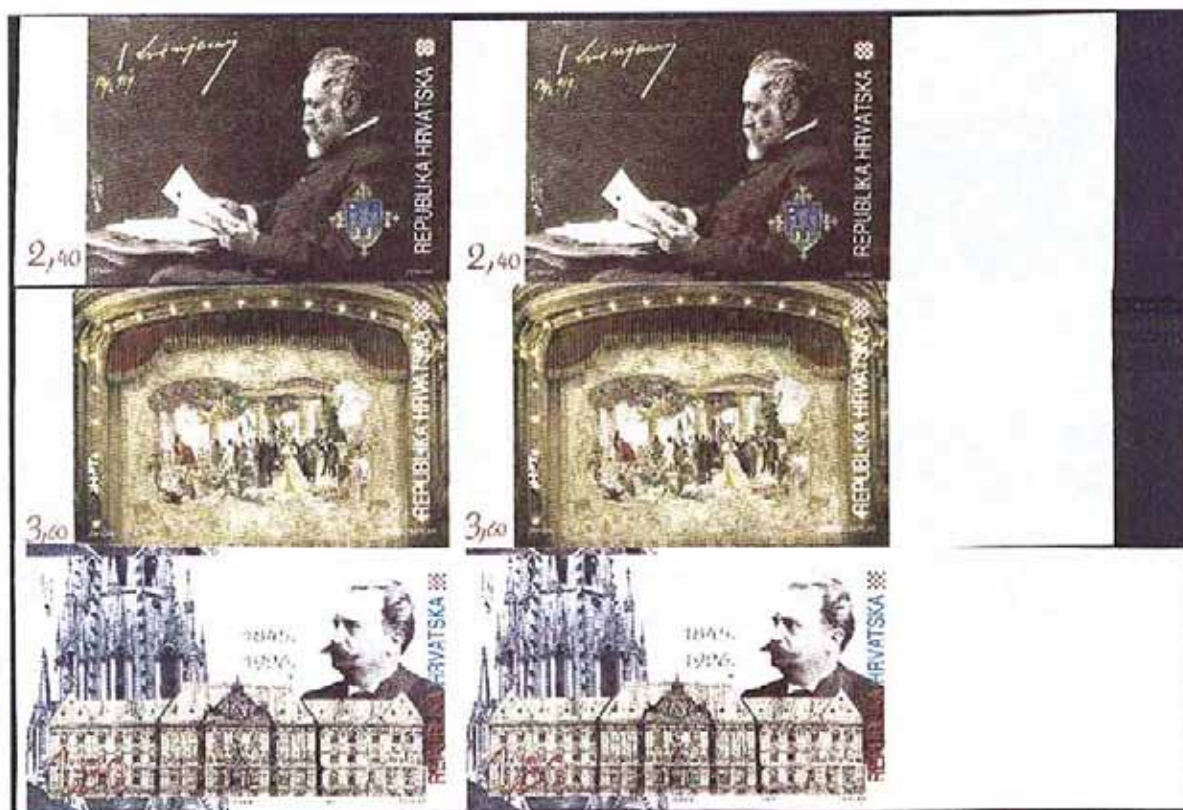
Probni otiska u tamnosmeđoj boji, s istom početnom cijenom od 280 €, prodan je za isključnih 450 €.

No, ni moderna Hrvatska mnogo ne zaostaje.

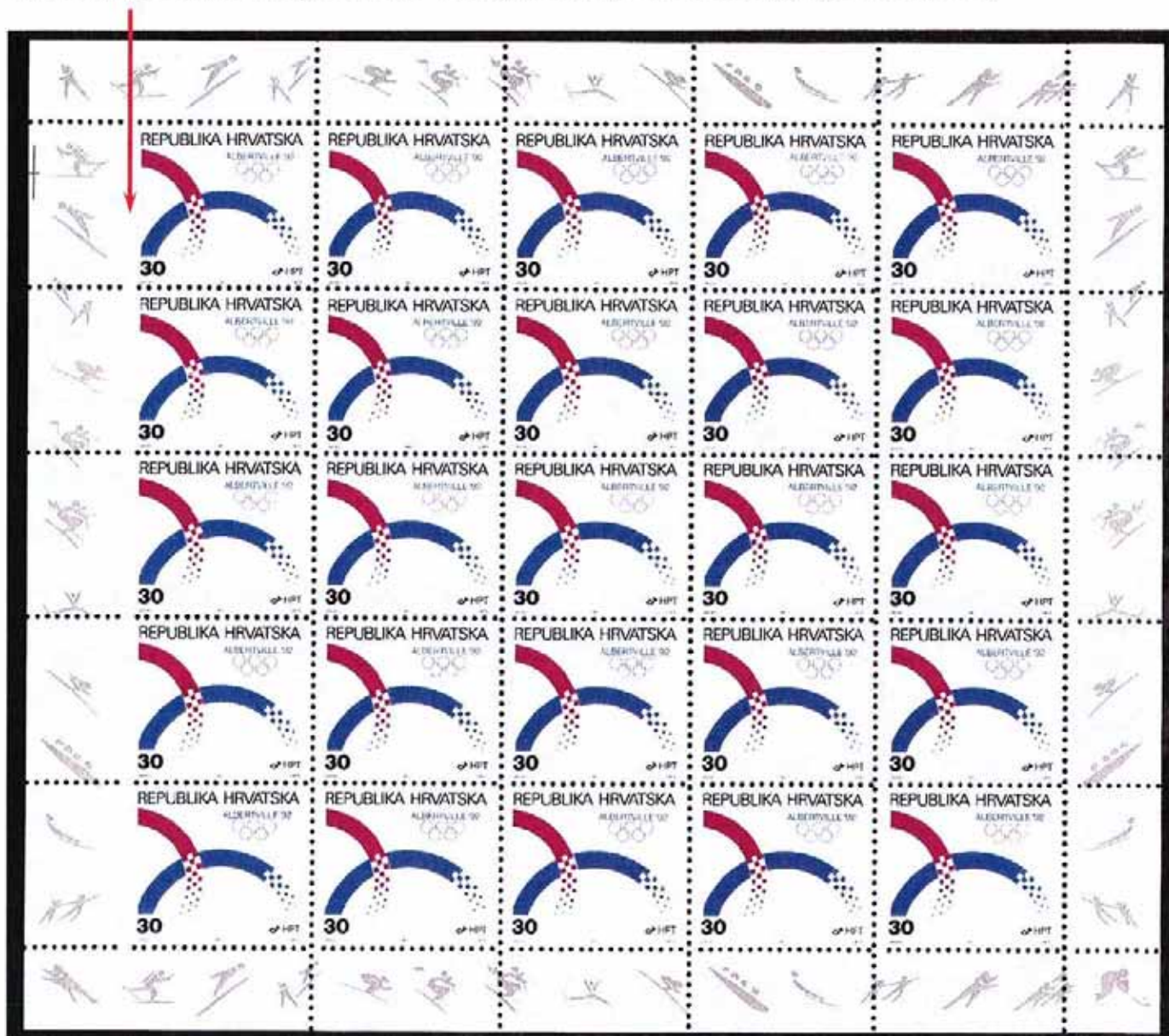
Nezupčani par „Faust Vrančić“ iz donjeg reda, spojni par dva šalterska arka, s početnom cijenom od 100 €, prodan je po iskličnoj cijeni od 120 €.

Seriya „Obljetnice hrvatske kulture-1995: Herman Bolle, Izidor Kršnjavi, Svečani zastor HNK Zagreb“ u nezupčanom paru, s početnom cijenom od 240 €, prodana je po iskličnoj cijeni od 300 €.

Meni najzanimljiviji objekt iz vremena Republike Hrvatske na aukciji je bio arak „Zimske olimpijske igre u Albertvilleu“ sa slučajnom greškom „prvi stupac nezupčan s lijeve strane“, s početnom cijenom od 180 €, prodan je po isključnoj cijeni od 340 €.

Poznata je još jedna slična greška na ovom izdanju: postoji i nekoliko araka s krajnjim desnim stupcem nezupčanim s desne strane.

Ne znam koja je varijanta rjeđa, no svakako su obje vrlo rijetke.

Ovo je možda prilika da pokrenemo jednu široku filatrelističku akciju, koja mi se po glavi vrti već nekoliko godina: **REGISTAR RIJETKIH FILATELISTIČKIH OBJEKATA IZ PODRUČJA HRVATSKE FILATELIJE.**

Zašto se ne bi pokušao uspostaviti registar rijetkih filatelističkih objekata, kao javni popis pri Hrvatskom filatelističkom savezu. U tom registru bi se vodila evidencija o poznatim atestiranim rijetkim markama, pismima, dokumentima i sl., sa spremljenim fotokopijama/fotografijama/skeniranim slikama tih objekata i njihovim atesta. Uvjet u upis u registar svakako mora biti posjedovanje u sustav registriranog atesta ovlaštenog atestatora za određeno filatelističko područje. Naravno, bez podataka o trenutnim vlasnicima, kako bi se sačuvala privatnost, ali i spriječile moguće organizirane krađe. No, u registru bi se vodili podaci o pojavljivanju na javnim aukcijskim prodajama, kao i o postignutim cijenama.

Time bi se svakako uvelo reda u hrvatsko filatelističko tržište, jer bi se spriječilo mnogo transakcija sumnjivim filatelističkim materijalom, moguće manipulacije bile bi rjeđe ili skoro nemoguće, a profitirali bi svi:

- vlasnici rijetkog materijala, jer bi im se konačno priznalo posjedovanje rijetkosti,
- kupci, jer bi bili sigurni u autentičnost materijala koji kupuju
- trgovci, jer bi bili oslobođeni tereta sumnje, a njihova trgovačka provizija bi bila veća uz veću sigurnost
- suci na natjecateljskim izložbama, jer bi imali točan argument za procjenu rijetkosti
- filatelistička javnost, jer bi se znali točni podaci.

Pa pogledajte samo ovaj broj GLASILA: pokazali smo nekoliko vrhunskih filatelističkih rariteta, od *Jubilarke* preko *Banja Luke*. Pa zar ne bi bilo interesantno znati koliko točno ima poznatih primjeraka npr. banjalučkog provizorija sa obrnutim K umjesto H, ili „Basanske“ Hrvatske, ili „naušnice na 2 kn Jubilarke“ ili „madeža na uhu 2kn Jubilarke“. Nije svejedno postoji li 2 primjerka, 22 primjerka ili 50 primjeraka!!

GREŠKE I OSOBITOSTI NA MARKAMA REPUBLIKE HRVATSKE

ZRAČNA POŠTA ZAGREB-DUBROVNIK

Postoji još nekoliko atraktivnih slučajnih grešaka.

Slučajna greška „bijela mrlja ispod nominale“, koja se pojavljuje na 45. marci, interesantna je jer otkriva tehnologiju i faze štampanja: nastala je u fazi štampanja plave pozadine, a crna boja je štampana u jednoj od daljnjih faza.

Slučajna greška „ameba“ vjerojatno je najpoznatija slučajna greška ovog izdanja. Pojavljuje se na 14. marci u dijelu naklade, a poznata je u nekoliko faza. Bolje rečeno, skoro svaki arak sa tom greškom je drugačiji, jer sama priroda greške je takva da se tiskanjem greška smanjivala dok potpuno nije nestala.

U svojoj zbirci autor ima mnogo maraka sa tom slučajnom greškom, pa da bismo vam pokazali ponašanje te greške kroz proces tiskanja prikazujemo vam različite faze u životu „amebe“. Po mojem mišljenju, ni jedna prikazana faza nije ista, svaka prikazana faza je drugačija, pa makar u sitnim detaljima. Opis vjerojatno nije potreban!!

RUBNE OZNAKE MARAKA REPUBLIKE HRVATSKE

Za sada nam nije zamisao katalogizirati rubne oznake maraka Republike Hrvatske, posebno starijih izdanja, no jednog dana možda uradimo i to.

Do daljnega ćemo u ovoj rubrici objavljivati rubne oznake kako nam dođu pod ruke, s prvenstvenim ciljem pokazati da rubne oznake mogu postojati i na pismima koja su izvršila svoju poštansku svrhu, dakle putovala.

Ovaj puta na redu je redovna marka PUTNIČKI BROD AMORELA nominale 7,20 kn iz izdanja HRVATSKO BRODOVLJE (1998.) (kataloški broj HP-302), rubna oznaka broj VII., upotrebljena kao dio frankature od 9,00 kn, što predstavlja točnu frankaturu za preporučeno rukovanje dopisnicom u domaćem prometu.

